

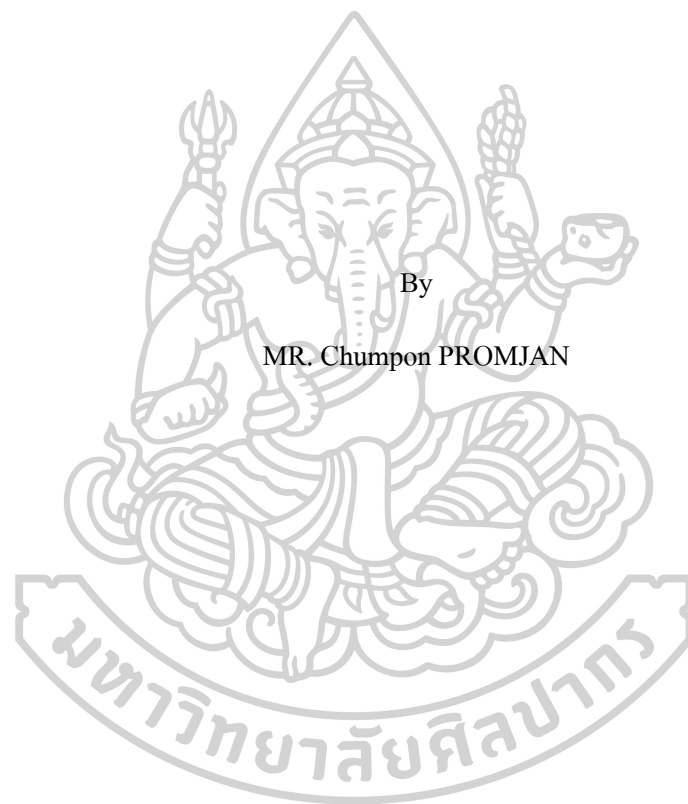
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

วัฒนธรรมสังคมร่วมสมัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

CONTEMPORARY SOCIAL CULTURE

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	วัฒนธรรมสังคมร่วมสมัย
โดย	ชุมพล พรหมจรรย์
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชาร์ทัศนวงศ์)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพโรจน์ วัชบอน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวิณ เบียดกลาง)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(อาจารย์ ดร. วิชญ มุกดาเมธี)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ปริญญา ตันติสุข)

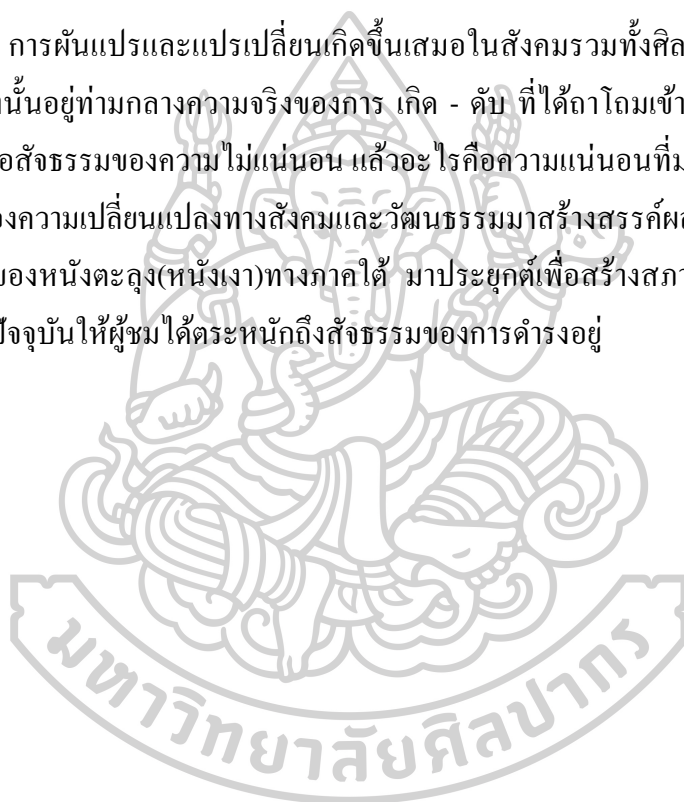

58001204 : ทักษะศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

นาย ชุมพล พรหมจรรย์: วัฒนธรรมสังคัมร่วมสมัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

ความแตกต่างกันของมนุษย์บนโลกใบนี้ นอกจากตำแหน่งแหล่งที่อยู่อาศัยแล้ว นั่นคือ ศิลปะวัฒนธรรมที่สะสมและถ่ายทอดมาอย่างยาวนาน แต่กระนั้นมันดำรงอยู่ในสภาพนามธรรมที่เคลื่อนไหวไปสู่อนาคต วัฒนธรรมคือศักดิ์ศรี อัตลักษณ์ และแก่นสารของสังคัมที่แท้จริง

การผันแปรและแปรเปลี่ยนเกิดขึ้นเสมอในสังคัมรวมทั้งศิลปะวัฒนธรรม พลังความเปลี่ยนแปลงนั้นอยู่ท่ามกลางความจริงของการ เกิด - ดับ ที่ได้ธำโถมเข้าไปในทุกสรรพสิ่ง ความจริงที่กล่าวคือสังคัมของความไม่แน่นอน แล้วอะไรคือความแน่นอนที่มนุษย์เฝ้าใฝ่หา ข้าพเจ้าจึงนำกระแสของความเปลี่ยนแปลงทางสังคัมและวัฒนธรรมมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยหยิบยืมกลิ่นอายของหนังตะลุง(หนังเงา)ทางภาคใต้ มาประยุกต์เพื่อสร้างสถานะของการขับเคลื่อนในกระแสโลกปัจจุบันให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงสังคัมของการดำรงอยู่

58001204 : Major (VISUAL ARTS)

MR. CHUMPON PROMJAN : CONTEMPORARY SOCIAL CULTURE THESIS
ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR THANARIT THAIWAREE

The difference between human race and the other is not just the distance from the appearance or complexity of the brain. The habitat and behavior of being coexistence in society is gathering "The art and culture". According to behavior of cohabitation in the different society, it very cause to individually of the art and cultural in each area. Which have been inherited from generation to generation. However, it has been human a diverse range of human activities in creating visual, performing or artifacts. It always adapted and remain the factual to the next generation. As culture the meaning of social behavior and norms.

"Everything always changes" this word can be the reference of everything including art and culture. The power of change have surrounded by the truth of impermanence. That relate to every single existence, thus "The only thing certain is uncertainly". So, what is the certainty that we've searching for" therefore. I have introduce the change of culture to create the art work. Using the concept of adapting from Thailand's Southern culture Nang-ta loong (The shadow play), to recommended you audience.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ที่ได้เลี้ยงดูข้าพเจ้าและส่งเสริมในสิ่งที่ข้าพเจ้ารักมาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วาริ ที่เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และให้คำปรึกษารวมทั้งตั้งเตือนสั่งสอนในหลายๆด้าน ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ขอขอบคุณสถาบันการศึกษาและสรรพสิ่งทั้งหลายที่คอยให้ประสบการณ์ช่วยเหลือหลอมจนทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจ ความคิด ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ศิลปะ จนก่อเกิดผลงานวิทยานิพนธ์ที่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ชุมพล พรหมจรรย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
แนวความคิดในการสร้างสรรค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
1. ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	3
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ	3
3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค :	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	4
ด้านวิธีการ	4
วิธีวิทยา.....	5
การศึกษาภาคสนาม	5
แหล่งข้อมูลของการศึกษา.....	5
อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า.....	6
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	7

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	10
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	10
อิทธิพลที่ได้รับจากสื่อ	11
อิทธิพลจากประเพณีวัฒนธรรมทางภาคใต้	12
อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปกรรม	13
บทที่ 3 การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์	20
ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	21
รูปทรง (Form)	21
จุด (Dot)	21
เส้น (Line)	22
สีและค่าน้ำหนักของสี (Color and Tone)	22
พื้นที่ว่าง (Space)	22
พื้นผิว (Texture)	23
วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์	23
1. การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	23
2. ขั้นตอนการร่างภาพขั้นตอนการสร้างภาพร่างของผลงาน	28
3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	29
บทที่ 4 การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน	41
การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1	41
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2	48
ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์	56
บทที่ 5	70
สรุป	70
รายการอ้างอิง	71

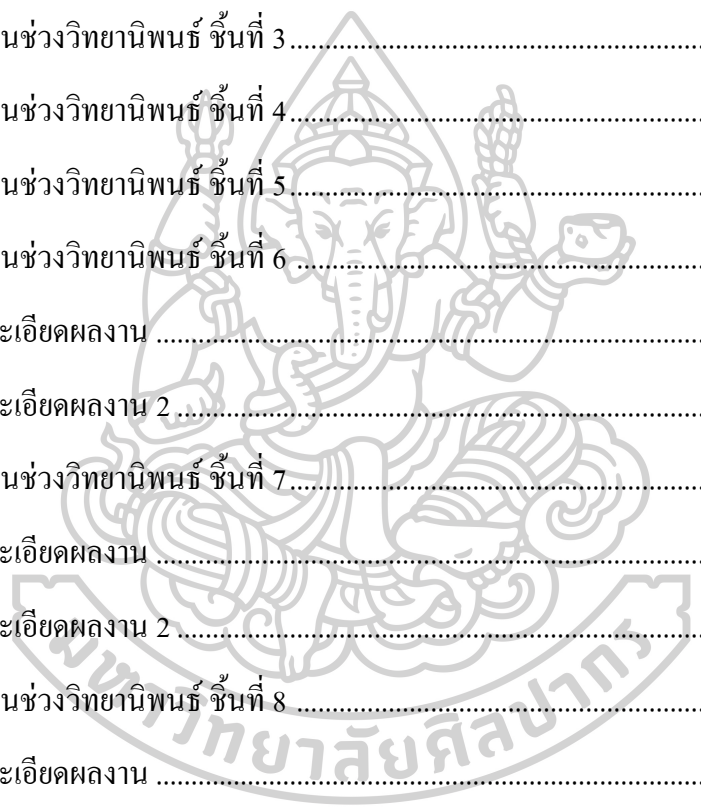

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ภาพตัวอย่างประเพณีวิวัชนทางภาคใต้	14
2 ภาพตัวอย่างหนังตะลุง.....	15
3 ภาพตัวอย่างหนังตะลุง 2.....	15
4 ภาพตัวอย่างการแสดงหนังตะลุง	16
5 ภาพตัวอย่างการแสดงหนังตะลุง 2	16
6 ภาพตัวอย่างดร.ถวัลย์ คัชณี	18
7 ภาพตัวอย่างผลงานดร.ถวัลย์ คัชณี ชื่อภาพ “กระทิง” เทคนิค สีน้ำมัน	18
8 ภาพตัวอย่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี และผลงาน	19
9 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ	24
10 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 2	24
11 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 3	25
12 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 4	25
13 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่.....	25
14 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 2.....	26
15 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 3.....	26
16 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 4.....	27
17 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 5.....	27
18 ภาพตัวอย่างภาพร่าง	28
19 ภาพตัวอย่างภาพร่าง 2	28
20 ภาพตัวอย่าง คำนำหน้าของสีทอง	30
21 ภาพตัวอย่าง คำนำหน้าของสีทองที่แตกต่างภายในงาน	30

22	ภาพตัวอย่างการเลือกแผ่นหนังสือตัว	31
23	ภาพตัวอย่างการลงสีพื้นและร่างภาพ	32
24	ภาพตัวอย่างการตอกหนังสือ	33
25	ภาพตัวอย่างการตอกหนังสือ 2	34
26	ภาพตัวอย่างการติดแผ่นหนังสือตัวลงบนชิ้นงาน	34
27	ภาพตัวอย่างการติดแผ่นหนังสือตัวลงบนชิ้นงาน 2	35
28	ภาพตัวอย่างการสร้างพื้นผิวพื้นหลังและเคลือบสีโลหะชั้นแรก	36
29	ภาพตัวอย่างการสร้างพื้นผิวพื้นระยะหลังและเคลือบสีโลหะชั้นที่ 2	37
30	ภาพตัวอย่างการเคลือบสีโลหะชั้นที่ 3	37
31	ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด	38
32	ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด 2	39
33	ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด 3	39
34	ผลงานเสร็จสมบูรณ์	40
35	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1	43
36	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2	44
37	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3	45
38	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4	46
39	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 5	47
40	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1	49
41	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2	50
42	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3	51
43	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4	52
44	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5	53
45	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6	54

46	ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7	55
47	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	58
48	รายละเอียดผลงาน	59
49	รายละเอียดผลงาน 2	59
50	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2	60
51	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3	61
52	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4	62
53	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5	63
54	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6	64
55	รายละเอียดผลงาน	65
56	รายละเอียดผลงาน 2	65
57	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7	66
58	รายละเอียดผลงาน	67
59	รายละเอียดผลงาน 2	67
60	ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8	68
61	รายละเอียดผลงาน	69
62	รายละเอียดผลงาน 2	69

บทที่ 1

บทนำ

ศิลปะนั้นคือแก่นแท้ของวัฒนธรรม แสดงแก่นแท้ของชีวิตของสังคมปัจจุบัน เช่นเดียวกับศิลปะสมัยอยุธยาได้แสดงชีวิตและวัฒนธรรมของสมัยอยุธยา ซึ่งเดี๋ยวนี้เป็นประวัติศาสตร์ไปแล้ว วัฒนธรรมของรัตนโกสินทร์ตอนต้น ก็เป็นประวัติศาสตร์ เป็นสิ่งที่เราต้องอนุรักษ์ ต้องศึกษา ถึงแม้วัฒนธรรมจะมีการสืบทอดกันระหว่างยุค แต่ก็มีเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดโดยการรับจากภายนอก การพัฒนาด้วยตัวเอง ยิ่งในปัจจุบันที่เราอยู่ในยุคข่าวสาร ยุค IT ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วอย่างยิ่งด้วยแล้วรูปแบบของวัฒนธรรมโลกจะครอบคลุมวัฒนธรรมถิ่นจนเกือบมิด ถึงแม้ในด้านจิตใจที่เราภูมิใจว่าเป็นลักษณะพิเศษของคนไทย การยิ้มแย้ม โอบอ้อมอารี ก็กำลังหมุนไปทุกที เพราะความบีบคั้นจากการดำเนินชีวิตในสถานะเศรษฐกิจที่เร่งรัดอย่างเหลือเกินอย่างทุกวันนี้¹

ศิลปวัฒนธรรมและสังคมเป็นสิ่งคู่กัน มีความสอดคล้องด้านเหตุและผลที่กำเนินร่วมกัน ความเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมส่งผลซึ่งกันและกัน เพราะทุกสิ่งทุกอย่างดำรงอยู่ท่ามกลางสายธารของเวลา

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ความเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดขึ้นได้ในทุกสรรพสิ่ง ไม่เว้นแต่ในด้านของวัฒนธรรมและสังคม เพราะปัจจัยทั้งภายในและภายนอกส่งผลให้ทุกสิ่งทุกอย่างต้องก้าวเดินต่อไป มันคือสัจธรรมของความจริง ด้วยเหตุที่การพัฒนาของประเทศไทย มีการพัฒนาในด้านวัตถุเป็นหลัก ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ และวิถีชีวิตของคนไทย ทุกอย่างก้าวเดินไปอย่างรวดเร็ว จนดูเหมือนว่าไปได้ในทางที่ดีทุกๆด้าน แต่กลับกัน เพราะความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทางด้านวัตถุกลับ

¹ ชลูด นิ่มเสมอ การประชุมสัมมนาเนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ (2546).

ที่มา ที่เป็น ที่ไป ของทัศนศิลป์ในประเทศไทย : การประชุมสัมมนาเนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี คณะจิตรกรรมประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ ; คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เกิดความไม่สมดุลในการพัฒนาด้านจิตใจ ผลคือเกิดการถามหาตัวตนหรือรากเหง้าของตัวเอง การถามหาตัวตนในสังคมมักเป็นคำถามที่เกิดขึ้นในหัวของข้าพเจ้าเป็นประจำ จนเกิดเป็นการค้นคว้าหาคำตอบโดยใช้ความรู้ความสามารถทางด้านศิลปะในการสรุปผลจากคำถามที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

ย้อนกลับไปในช่วงวัยเด็กซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหมาะกับโลกในอุดมคติของหลายๆคน ในช่วงนั้นข้าพเจ้าได้อาศัยอยู่ในชนบทเล็กๆแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของประเทศไทย (อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ทุกสิ่งทุกอย่างเสมือนว่าเวลาเดินอย่างเชื่องช้า การใช้ชีวิตแบบเด็กบ้านนอกคนหนึ่งซึ่งชื่นชอบเวลาเห็นคนข้างบ้านเลี้ยงวัวและจูงวัวผ่านหน้าบ้านทุกวัน และในแต่ละปีก็มีการฉายหนังตะลุงในพื้นที่บริเวณสนามหญ้าของโรงเรียนวัดนิลารามซึ่งอยู่ข้างบ้านของข้าพเจ้า ความสุขเล็กๆในวัยเด็กเป็นเสมือนหยดน้ำทิพย์ที่โปรดคลงใจหัวใจของข้าพเจ้าแม้เป็นแค่ความทรงจำที่แสนสั้นแต่ก็ทำให้คำนึงถึงและเปรียบเทียบกับเวลาที่เร่งรีบในปัจจุบัน เพราะชีวิตต้องเดินต่อไป การมองเห็นและยอมรับในความจริงของการเปลี่ยนแปลง

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงหยิบยกเรื่องราวของสถานะต่างๆในสังคมปัจจุบันที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสมาเป็นแรงกระตุ้นในการทำงานโดยใช้วิธีการสร้างสรรค์งานศิลปะแบบสัญลักษณ์ที่ใช้รูปสัตว์แทนค่าคนในสังคม ผ่านกรรมรูปแบบและเทคนิคที่ได้รับแรงบันดาลใจจากหนังตะลุง เป็นสื่อกลางในการแสดงออกซึ่งทัศนคติต่อวัฒนธรรมและสังคมปัจจุบันเพื่อเป็นเสมือนการบันทึกยุคสมัยที่ข้าพเจ้าดำรงอยู่ ซึ่งมีทั้งความสับสน การต่อสู้และการเอาชีวิตรอด และสะกิดคนในสังคมปัจจุบันให้ตระหนักถึงพลังของความเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมเข้าไปในทุกสรรพสิ่ง

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

ข้าพเจ้าต้องการสร้างงานจิตรกรรมไทยร่วมสมัยเพื่อสะท้อนอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติส่วนตัว ที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆทางวัฒนธรรมและสังคมในปัจจุบัน โดยนำกลิ่นอายของหนังตะลุงทางภาคใต้มาประยุกต์ให้เป็นจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยวิธีการในแบบเฉพาะตัว เพื่อเสนอวิธีคิดที่ซ่อนอยู่ในหนังตะลุง เป็นการสร้างโลกจำลองขึ้นมาแทนค่าความเป็นโลกปัจจุบันเหตุเพราะหนังตะลุง(หนังเงา)เปรียบเสมือนสื่อชนิดหนึ่งของคนภาคใต้ที่นำเสนอเรื่องราวต่างๆทางสังคมมาเล่าต่อโดยการผสมนิยายเพื่อความบันเทิงและสอนแง่คิดต่างๆให้ผู้ชม ดังนั้นหนังตะลุงในรูปแบบจิตรกรรมของข้าพเจ้าก็มีจุดยืนเช่นเดียวกับหนังตะลุง(หนังเงา)

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ของการศึกษา

ศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการมีชีวิตอยู่ ซึ่งต้องการความแน่นอนท่ามกลางความจริงของสังขารคือความไม่แน่นอน ค่านิยมกับชาติพันธุ์ก็เป็นสิ่งที่เกิด - ดับ เช่นกัน สารสำคัญคือพลังความเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมเข้าไปในทุกสรรพสิ่ง ซึ่งทำให้มนุษย์ผู้ดำรงอยู่ท่ามกลางสายธารของเวลาต้องเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับความจริง ข้าพเจ้านำกระแสของความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมมาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม โดยหยิบยืมกลิ่นอายของหนังตะลุง (หนังเงา) ทางภาคใต้มาประยุกต์ สร้างสภาวะของการขับเคลื่อน ในกระแส โลกปัจจุบัน ให้ผู้ชมได้ตระหนักในสังขารของการดำรงอยู่

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา : นำเสนอเรื่องราวทางวัฒนธรรมและสังคมร่วมสมัยในปัจจุบัน มุ่งเน้นไปที่วิถีชีวิตของผู้คนในสังคม โดยใช้สัญลักษณ์ของสัตว์ที่มีความเกี่ยวข้องกับสังคมไทย อย่างเช่น วัว หรือ ควาย มาเป็นตัวเล่าเรื่องผ่านสภาวะอารมณ์ต่างๆซึ่งเป็นแนวความคิดในแบบคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ชมได้คิดต่อ อันมีผลเกี่ยวเนื่องจากรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคม

2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ : สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมไทยร่วมสมัยในลักษณะสองมิติ โดยได้รับแรงบันดาลใจทางรูปจากหนังตะลุงทางภาคใต้ อันเป็นรากเหง้าทางวัฒนธรรมของข้าพเจ้า ด้วยวิธีการตัดทอนและเสริมแต่งรูปทรงตามจินตนาการเพื่อขับเน้นอารมณ์ในภาพให้ได้ดังที่มีความตั้งใจอันเป็นส่วนหนึ่งในการสะท้อนทัศนคติที่ได้รับจากแนวคิดและเนื้อหาของผู้ชม

3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค : สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีอะครีลิคและผสมการตัด ตอก ตัด หนังสือ อันได้หยิบยืมเทคนิควิธีการทำหนังตะลุงทางภาคใต้ เพื่อนำเสนอเทคนิคอันภาคภูมิใจที่ได้จากภูมิปัญญาของช่างท้องถิ่นและเป็นการช่วยสื่อความหมายทางแนวคิดให้ลึกซึ้งขึ้น

ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาและวิเคราะห์ชุดผลงานตอนศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในหัวข้อ “วัฒนธรรมพื้นถิ่นกับวิถีร่วมสมัย ”

2. ศึกษาความเปลี่ยนแปลงทางสังคมรอบข้างที่ได้ประจักษ์มา รวมทั้งมองโลกผ่านสื่อกระแสหลักเช่น ทีวี หรืออินเทอร์เน็ต อันอยู่ในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า

3. ศึกษาการเล่าเรื่องของหนังสือ “น้องเดี่ยว” ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตเพื่อ วิเคราะห์ด้านเนื้อหา ลำดับการเล่าเรื่อง และทัศนธาตุ ทางรูปทรงของตัวหนังสือ แสง สี เสียง และอารมณ์ ในการแสดงของตัวหนังสือ

4. การสร้างภาพร่าง ด้วยลายเส้นจากจินตนาการ เพื่อจัดวางองค์ประกอบในภาพ โดยเน้นการแสดงผลออกให้ตัวละครแสดงอารมณ์ออกมาในสภาวะอารมณ์ต่างๆที่ได้สัมผัสจากเนื้อหาจากการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สร้างสรรค์ผลงานจริง สร้างสรรค์ผลงานโดยยึดองค์ประกอบโดยรวมตามแบบร่าง พร้อมทั้งพัฒนาผลงานในด้านความลงตัวขององค์ประกอบและทัศนธาตุทางศิลปะ โดยเน้นย้ำเรื่องการแสดงออกทางอารมณ์ของงานให้ปะทะกับผู้ชม

6. วิเคราะห์ผลงานเพื่อพัฒนาและต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดต่อไป

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาทางสังคมเรื่องผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต
2. ศึกษาค้นคว้าหาความหมายของโลกจริงกับโลกที่เสมือนจริง
3. วิเคราะห์ข้อมูล และหาความสัมพันธ์ของรูปแบบ เทคนิควิธีการ วัสดุ รวมทั้งแนวความคิด
4. รวบรวมข้อมูล และเรียบเรียงเป็นเอกสารประกอบผลงานวิทยานิพนธ์

ด้านวิธีการ : ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าอาศัยกระบวนการทำงานที่ใช้ทักษะและเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทางจิตรกรรม 2 มิติ โดยผ่านขั้นตอน การตัด ตอก ติดทับ แผ่นหนังและการระบายสี บีบสีอะคริลิก ซึ่งเป็นเทคนิคทอในค่าน้ำหนักต่างๆที่ข้าพเจ้าได้คิดค้นขึ้น

วิธีวิทยา

การศึกษาภาคเอกสาร ประกอบด้วย

1. หนังสือ ความเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องในศิลปะการแสดงหนังตะลุง โดย ปรีตตรา เฉลมเฝ้า กอนันตกุล
2. หนังสือ จิตรกรรมชั้นสูง โดย รองศาสตราจารย์อิทธิพล ตั้งโฉลก
3. หนังสือ จิตวิทยาสังคม โดย อาจารย์เดโช สวานานนท์
4. หนังสือ วัฒนธรรมคือความหมาย โดย อकिन รพีพัฒน์
5. หนังสือ หัวเชื้อกวีชน โดย อาคม เดชทองคำ

ศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. ถวัลย์ ดัชนี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วาริ
3. ชูศักดิ์ ศรีขวัญ

การศึกษาภาคสนาม

สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมซึมซับทางอารมณ์ วิธีชีวิตสังคมในเมืองหลวง วิธีชีวิตปัจจุบันที่บ้านเกิด (จังหวัดสุราษฎร์ธานี)

ศึกษาแรงบันดาลใจจากสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวในทุกขณะจิตเพื่อวิเคราะห์ออกมาเป็นสภาวะอารมณ์ต่างๆ

แหล่งข้อมูลของการศึกษา

1. วิธีชีวิตรอบๆตัว
2. ศึกษาจากสิ่งที่ได้พบเห็นในสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์
3. ศึกษาโดยการชมงานศิลปะในหอศิลป์หรือพื้นที่จัดแสดงอื่นๆ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. อุปกรณ์ในส่วนของการค้นคว้าหาข้อมูล ประกอบด้วย คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ กล้องถ่ายรูป ดินสอ และสมุดบันทึก
2. อุปกรณ์ในส่วนของการเตรียมพื้นผิว ประกอบด้วย เฟรม ผ้าใบ และสีอะครีลิค
3. อุปกรณ์ในส่วนของการทำภาพร่างและผลงานจริง ประกอบด้วย สีอะครีลิคเฉดสีโลหะ จำพวกสีทอง สีทองแดง สีมุก ฟู่กัน หลอดบีบสี จานสี และถังน้ำ หนังสั้วฟอกแล้ว เช่นจำพวกหนังวัว หนังหมู หนังจระเข้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ “ วัฒนธรรมสังคมนิยม ” เป็นการนำเสนอแนวความคิดและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกันหลักๆ 2 โครงสร้างใหญ่ คือในด้านของคำว่าวัฒนธรรม และอีกส่วนหนึ่งคือเรื่องราวความหมายของสังคมนิยม

หากจะกล่าวถึงวัฒนธรรมถือเป็นคำที่ตีความหมายได้กว้าง ซึ่งหลายคนได้นิยามและให้ความหมายไว้หลายรูปแบบ อาทิ E. B. Tylor, (ค.ศ. 1832-1917) ได้นิยามว่า “วัฒนธรรม หรืออารยธรรม คือองค์รวมที่ซับซ้อน ซึ่งรวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลปกรรม กฎหมาย ประเพณี ความสามารถและลักษณะนิสัยอื่นๆ ที่คนได้รับมาในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม” (ข้อมูลคำกล่าวจากหนังสือ วัฒนธรรมคือความหมาย โดย อคิน ธิพัฒน์) จากนั้นหนังสือเล่มนี้ยังได้ให้ข้อมูลที่น่าสนใจไว้ว่า ศาสตราจารย์ชาร์ลส์ เอฟ. คายส์ ได้แยกความหมายจากปรากฏใช้อยู่ในปัจจุบันโดยนักวิชาการสำนักต่างๆ ออกเป็น 5 กลุ่มดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมคือรูปแบบของปรากฏการณ์และเหตุการณ์ที่ได้สังเกตเห็น (pattern of observed events) ที่เป็นทักษะของนักพฤติกรรมศาสตร์ (behaviorist) และวิถุนิยม ศาสตร์ คายส์ ประชดว่าในกรณีนี้วัฒนธรรมมีอยู่เพื่อให้คนรอบข้างมอง ไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ถูกศึกษาวิจัย (เจ้าของวัฒนธรรม) ใ้
2. วัฒนธรรมในฐานะเป็นบุคลิกภาพ ความหมายนี้เป็นความหมายที่นักมานุษยวิทยาสำนัก “ วัฒนธรรมและบุคลิกภาพ ” (culture and personality) ใ้ นักจิตวิทยาจำนวนหนึ่งก็ใ้ด้วย
3. วัฒนธรรมคือการรับรู้ นักมานุษยวิทยากลุ่มที่เรียกตนเองว่า “ นักมานุษยวิทยาสำนักการรับรู้ ” (cognitive anthropologists) ยึดถือความหมายนี้
4. วัฒนธรรมคือโครงสร้างพื้นฐานของจิตมนุษย์ นี้เป็นความหมายที่เลวี สโตรส นักมานุษยวิทยาผู้ยิ่งใหญ่ของฝรั่งเศสใ้

5. วัฒนธรรมคือความหมาย (อันเป็นที่รู้จักทั่วไป หรือเป็นสาธารณะ) ศาสตราจารย์ค้ายส์ กล่าวไว้เป็นภาษาอังกฤษว่า “ culture as (public) meaning ”²

สำหรับบุคคลสำคัญในวงการศิลปะร่วมสมัยของไทย ศาสตราจารย์เกียรติคุณชูลูด นิ้มเสมอได้กล่าวถึงความหมายของ “ วัฒนธรรม ” ในเอกสารประกอบรายวิชาสัมมนาทัศนศิลป์ของภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ว่า “วัฒนธรรมคือ “ วิถีชีวิต ” ของสังคมหนึ่ง ประกอบไปด้วยแนวคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณีและศิลปะในบรรดาส່วนประกอบทั้งหลายเหล่านี้ ศิลปะเป็นส่วนสำคัญสุด เป็นกิจกรรมทางพุทธิปัญญาที่สามารถแสดงแก่นแท้หรือชีวิตภายในของสังคมได้อย่างลึกซึ้งยิ่ง ส่วนขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวความคิด ความเชื่อ ฯลฯ นั้น ล้วนถูกกลั่นกรองมาแสดงไว้ในศิลปะทั้งสิ้น ”³

ดังที่ได้กล่าวข้างต้นในเรื่องการนิยามของคำว่า วัฒนธรรม ประจักษ์ได้ว่าการนิยามในหลายรูปแบบในส่วนตัวข้าพเจ้ามองว่า วัฒนธรรม มีความหมายครอบคลุมทุกอย่างตามที่ได้ยกตัวอย่างมา วัฒนธรรม คือสิ่งที่ขาดไม่ได้ในทุกๆสังคมมนุษย์ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา และมีการพัฒนาในตัวเองอย่างต่อเนื่องทั้งแรงกระตุ้นภายในและภายนอก อันมีผลเกี่ยวเนื่องกับ “ สังคม ”

“ สังคม ” คือการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหลายรูปแบบ สังคมมีหลายยุคหลายสมัย หลากหลายเชื้อชาติ ในที่นี้ขอกกล่าวถึงสังคมปัจจุบันที่ความ

² ม.ร.ว. อคิน รพีพัฒน์ (2551). วัฒนธรรมคือความหมาย : ทฤษฎีและวิธีการของคลิฟฟอร์ด เกียร์ซ / อคิน รพีพัฒน์ เขียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

³ ชูลูด นิ้มเสมอ (2548). "วัฒนธรรมกับศิลปะ." เอกสารประกอบรายวิชาสัมมนาทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: 6.

หลากหลายมี ทั้งด้านความคิด การกินอยู่ การใช้ชีวิต หากจะแบ่งแยกคงแยกได้หลากหลาย หมวดยุค ข้าพเจ้าขอเรียกรวมๆว่าเป็นสังคมร่วมสมัย

คำว่า “ร่วมสมัย” หนังสือเอกภาวะในทฤษฎีสังคมร่วมสมัยของ ศ.ดร.ไชยรัตน์ เจริญอิน โอฟาร์ ได้เขียนไว้ว่า อะกัมเบิน (Agamben 2009:39-54) แสดงความคิดเห็นว่า “ร่วมสมัย” คือ ความสัมพันธ์ที่เฉพาะเจาะจงเฉพาะตัวกับยุคสมัยของตัวเอง เป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งผูกพันและ ขณะเดียวกันก็เหินห่างไปจากยุคสมัยของตัวเอง” ความหมายของ “ร่วมสมัย” ในลักษณะนี้คล้ายกับ ทรรศนะของนิทเซอร์,นักปรัชญาชาวเยอรมัน, กล่าวคือ “เป็นความสัมพันธ์แบบผิดเวลา ผิดยุคสมัย หากไม่ช้าก็เร็วไป ไม่มีความพอดี” ร่วมสมัยจึงหมายถึงความสัมพันธ์กับเวลาที่ผูกพันในลักษณะ ของความไม่ต่อเนื่องและการเกิดขึ้นอย่างผิดยุคสมัย ร่วมสมัยคือความสัมพันธ์กับเวลาที่เรามีชีวิต อยู่ แต่มิได้ทำทุกอย่างตามยุคสมัย ร่วมสมัยจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตที่เจาะจงเฉพาะตัวเรา กับยุคสมัยของตัวเอง เห็นถึงความพรัมมัว ความไม่ชัดเจนและความมีขอบของยุคสมัยที่ตัวเองมี ชีวิตอยู่ นั่นคือ สามารถตั้งคำถามกับยุคสมัยของตัวเอง⁴

“วัฒนธรรมสังคมนร่วมสมัย” คือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมปัจจุบัน ที่มีความ คลุมเครือหาความชัดเจนไม่ได้ เป็นสังคมที่มีความหลากหลายมีโครงสร้างที่ซับซ้อนมีความ ผสมผสานและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยข้าพเจ้าใช้หนังสือทางภาคใต้เป็นการแทนค่าของ วัฒนธรรม เหตุเพราะมีความเกี่ยวข้องรวมทั้งความทรงจำในวัยเด็กและบ่งบอกความเป็นท้องถิ่น ของตัวข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจน ข้าพเจ้าใช้สัญลักษณ์ของสัตว์ (สัตว์กีบ) เป็นตัวสื่อถึงสังคมมนุษย์ เพราะโดยส่วนมากแล้ว วัวหรือควายรวมทั้งสัตว์กีบทั่วไปมักอยู่รวมกันเป็นฝูงเหมือนมนุษย์ที่เป็น สัตว์สังคมเช่นกัน โครงสร้างโดยรวมทางสังคมจึงมีความอุปมาอุปมัยถึงกันและกันได้

⁴ ไชยรัตน์ เจริญอินโอฟาร์ (2558). เอกภาวะในทฤษฎีสังคมร่วมสมัย = Singularity in contemporary social theories /ไชยรัตน์ เจริญอินโอฟาร์. กรุงเทพฯ ; วิชาษา.

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

การสร้างสรรคผลงานศิลปะของข้าพเจ้า เป็นการแสดงออกทางทัศนคติ ความรู้สึก และจินตนาการส่วนตัวต่อวิถีชีวิตของคนในสังคมไทย และมองเห็นการหลั่งไหลของกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาทุกซอกทุกมุมของคนไทยโดยผ่านช่องทางสื่อกระแสหลักต่างๆ เพราะวัฒนธรรมและสังคมย่อมเกี่ยวข้อและเดินควบคู่กันไป ผลของการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมส่งผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ข้าพเจ้ามองเห็นการคืบคลานเพื่อเอาชีวิตรอดของคนในสังคมรอบๆตัวข้าพเจ้าหรือแม้ตัวข้าพเจ้าเองก็เช่นกัน มองเห็นการหารากเหง้าความเป็นตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง ด้วยการเล็งเห็นและรู้สึกต่อวิถีทางสังคมก่อเกิดเป็นแรงบันดาลใจการสร้างสรรคและสื่อสารผ่านผลงานศิลปะ โดยการหยิบยืมรูปแบบและแนวคิดหนึ่งตะลุงทางภาคใต้อันเป็นแหล่งกำเนิดของข้าพเจ้ามาสร้างสรรคในรูปแบบจิตรกรรมที่ข้าพเจ้าถนัด ก่อเกิดเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่เกิดจากจินตนาการส่วนตัวเล่าเรื่องผ่านแรงบันดาลใจข้างต้น ผสมผสานประเพณีท้องถิ่นของไทย ขับเน้นความรู้สึกของภาพผ่านตัวละครที่เป็นสัตว์และตัวละครที่แสดงถึงความนิยมในปัจจุบัน เพื่อแสดงถึงสภาวะอารมณ์แห่งการขับเคลื่อนไปข้างหน้าของวัฒนธรรมและสังคม

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค

“ศิลปะเป็นสื่อจากการสร้างสรรคของศิลปินที่แสดงออกถึงความงาม อารมณ์ ความรู้สึก ความดี และความจริงซึ่งประจักษ์แจ้งขึ้นมาในจิตใจของศิลปินเอง”⁵

ศิลปะ วัฒนธรรม และสังคม ย่อมควบคู่กัน การแปรเปลี่ยนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมส่งผลซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าได้สร้างสรรคงานศิลปะที่บอกเล่าและสร้างคำถามปลายเปิดไว้ในงานทุกชิ้นส่วนหนึ่งเพื่อจดบันทึกความเป็นสังคมร่วมสมัยในปัจจุบันเพื่อคนรุ่นหลังได้ศึกษาพร้อมกับตั้งคำถามปลายเปิดให้คนยุคปัจจุบันตระหนักเห็นถึงกระแสทางสังคมเพื่อใช้สติ และปัญญาในการนำ

⁵ อธิพิพล ตั้งใจโลก (2550). แนวทางการสอนและสร้างสรรคจิตกรกรรมขั้นสูง / อธิพิพล ตั้งใจโลก. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิเคชัน.

ทางชีวิต ไม่หลงและยึดติด เพราะสัจจะธรรมของเวลาคือการก้าวไปข้างหน้า ผลของการก้าวไปข้างหน้าย่อมเกิดความเปลี่ยนแปลง ซึ่งนี่คือกฎของความจริง

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเริ่มต้นจากตัวเทคนิคและรูปแบบ นั่นคือการได้แรงบันดาลใจมาจากหนังสือแล้วมาปรับเปลี่ยน ลดทอน เพิ่มเติม ตามจินตนาการของข้าพเจ้า ออกมาเป็นรูปแบบเฉพาะตัว เหตุที่กล่าวถึงรูปแบบและเทคนิคเพราะทั้งสองส่วนนี้เป็นทั้งจุดเริ่มต้นและเป็นสาระในงานข้าพเจ้า เพราะทั้งสองส่วนนี้เปรียบเสมือนความเป็นท้องถิ่น ความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า ทุกเรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสจากเหตุปัจจัยต่างๆทางวัฒนธรรมร่วมสมัย และสังคมร่วมสมัย ล้วนถูกถ่ายทอดผ่านรูปแบบและเทคนิคความเป็นพื้นถิ่นเช่นนั้น หนึ่งในแนวคิดที่ซ่อนอยู่ในงานทุกชิ้นคือการให้ผู้ชมได้เห็นถึงมุมมองของคนพื้นถิ่นคนหนึ่งที่กำลังข้อมองความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบต่อความเป็นร่วมสมัยถึงแม้เป็นแค่ทัศนคติเล็กๆของคนพื้นถิ่นอย่างข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าพลังในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะคือกระบอกเสียงเล็กๆที่คอยกระซิบคนในสังคมให้ตระหนักถึง

อิทธิพลที่ได้รับจากสื่อ

สื่อ (Media) เป็นช่องทางการสื่อสารที่นำเสนอเนื้อหาของสาร ไม่ว่าจะเป็นข่าว ข้อมูลบันเทิงหรือโฆษณาไปสู่ผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงระบบเทคโนโลยีนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบสื่อที่พัฒนาให้ดีขึ้น นับจากสื่อบุคคลที่เปลี่ยนแปลงเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อสิ่งพิมพ์พัฒนาเป็นรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ คือ สื่อวิทยุและสื่อโทรทัศน์ ในปัจจุบันการพัฒนาระบบเทคโนโลยีไม่หยุดนิ่ง สื่ออินเทอร์เน็ตพัฒนาขึ้นมาเพื่อการติดต่อสื่อสารเพิ่มขึ้น ดังนั้นกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของระบบเทคโนโลยีสามารถแบ่งสื่อออกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของการใช้สื่อเพื่อการกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ คือ สื่อแบบดั้งเดิม และสื่อใหม่⁶

สังคมไทยในปัจจุบันมีการพัฒนาด้านวัตถุอย่างต่อเนื่อง มีความเจริญทางเทคโนโลยี และการสื่อสารที่เปิดกว้างขึ้น มีหลากหลายช่องทางในการรับสารจากอีกที่หนึ่งต่อให้เราไม่เคยไปก็

⁶ พรจิต สมบัติพานิช (2560). "ความหมายของสื่อ,." Retrieved 22 พฤศจิกายน, from <http://photosanan.blogspot.com>.

ตาม สารนั้นๆ ที่ส่งมาทำให้เราทราบและเรียนรู้มันได้ การอยู่ร่วมกัน โลกแห่งความจริงและโลกเสมือนจริงเดินทางควบคู่กันไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ที่หลงมัวเมากับมายาที่มากับสื่อย่อมเป็นเหยื่อของสื่อเหล่านั้นๆ แบบไม่รู้ตัว การรับข้อมูลข่าวสารทั้งจาก อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมพื้นถิ่น วิถีชีวิต รวมทั้งทางด้านพฤติกรรมของคนในสังคม เช่นเกิดเป็นพฤติกรรมเลียนแบบ ค่านิยมต่างๆ กระแสวัตถุนิยม และอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ข้าพเจ้ามองเห็น และรับรู้ได้จากชีวิตประจำวัน บุคคลรอบข้าง หรือแม้ตัวข้าพเจ้าเอง ในกระแจ หากจะหลีกเลี่ยงคงยากในการ ไม่ยอมรับมันเพราะสื่อก็เป็นเสมือนดาบสองคม มีทั้งข้อดีและข้อเสีย การเรียนรู้ เข้าใจ และใช้สื่ออย่างมีสติ จึงเป็นสิ่งสำคัญของคนในปัจจุบัน

ในผลงานของข้าพเจ้า สื่อเป็นทั้งแหล่งข้อมูล แรงบันดาลใจและการแสดงออก โดยสื่อออนไลน์เป็นตัวเชื่อมในการรับชมหนังตะลุงซึ่งเป็นทั้งการพักผ่อน และเก็บข้อมูลไปในตัว เป็นแรงบันดาลใจคือข่าวสารหรือการถ่ายเทวัฒนธรรมที่มาจากสื่อ ข้าพเจ้าสามารถติดตามความเคลื่อนไหวแล้วปรับเปลี่ยนเป็นความรู้สึกเพื่อถ่ายทอด สร้างสรรค์ เป็นงาน ซึ่งก็เป็นช่องทางหนึ่งในการให้ข้อมูลชั้นรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อิทธิพลจากประเพณีวัชชนทางภาคใต้

ประเพณีวัชชนเป็นประเพณีที่รู้จักกันดีของคนใต้ การชนวัวมีสถานะเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านที่สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม บุคลิกภาพ และวิถีชีวิตของคนบักย์ได้ ความผูกพันระหว่าง คนกับสัตว์และวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพราะแต่เดิม ผู้คนเลี้ยงวัวหรือควายเพื่อช่วยในการเกษตร ต่อมาเมื่อมิติของเวลาที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดเป็นประเพณีชนวัวขึ้นมา ในตอนแรกมุ่งเพียงเพื่อการสันตนาการ หลังฤดูกาล ไถนาและเก็บเกี่ยว หลังจากนั้นก็มีการพัฒนามาเป็นกีฬาประจำถิ่นที่ของชาวบักย์ได้ ต่อมาเมื่อปัจจัยอื่นๆ มาเกี่ยวเนื่อง การชนวัวแปรเปลี่ยนอยู่ในสถานะของความกำกวมระหว่าง การชนวัวกับอาชีพ การสันตนาการ ธุรกิจ การพนัน ยิ่งบริบทของการชนวัวเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้นไปอีก ก็ยิ่งทำให้การชนวัวมีสถานะเป็นคติชนที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การชนวัวไม่ได้เป็นเพียงการกีฬาที่เน้นนันทนาการเพียงอย่างเดียวแต่แฝงไปด้วยการบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนกับวัว บ่งบอกถึงลักษณะนิสัย วิถีคิด ของคนบักย์ได้ได้อีก

มุมมองหนึ่ง การหิบบกแรงบันดาลใจจากประเพณีชนวัวเพื่อสื่อทัศนคติในเรื่องการแทนค่าระหว่างคนกับสัตว์ก็บ เปรียบเทียบระหว่างสังคมของคนและความเป็นฝูงของสัตว์ก็บ จึงเป็นหนึ่ง ในความสำคัญที่ข้าพเจ้าได้พยายามเชื่อมโยงให้เห็นภายในงานสร้างสรรค์เพื่อสะท้อนความหมายที่แฝงอยู่ในประเพณีชนวัวออกมาในงานศิลปะ

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างประเพณีวัวชนทางภาคใต้

อิทธิพลที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปกรรม

หากจะกล่าวถึงแรงบันดาลใจแรกจากงานศิลปกรรม ขอเอ่ยถึงงานศิลปกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นของภาคใต้(อันเป็นบ้านเกิดของตัวข้าพเจ้า) นั่นคือ “หนังตะลุง”

หนังตะลุง คือ ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการเล่าเรื่องราวที่ผู้ร้อยเป็นนิยายดำเนินเรื่องด้วยบทร้อยกรอง ที่ขับร้องเป็นสำเนียงท้องถิ่นหรือที่เรียกกันว่า

⁷ (2560). "วัวชน." Retrieved 26 พฤศจิกายน from

<http://media.komchadluek.net/img/size1/2017/03/26/89dafk7bdagbkfegkcffa.jpg>.

“การว่าบท” มีบทสนทนาแทรกเป็นระยะ และใช้การแสดงเงาบนจอผ้าเป็นสิ่งดึงดูดสายตาของผู้ชม ซึ่งการว่าบท การสนทนา และการแสดงเงานี้ นายหนังตะลุงเป็นคนแสดงเองทั้งหมด⁸

หนังตะลุงมีความสัมพันธ์กับผู้คนภาคใต้ของประเทศไทยมาช้านาน ความเป็นมาของหนังตะลุงเป็นสิ่งที่ไม่มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างชัดเจน โดยมีฐานข้อมูลหลายฐาน หนึ่งในหลักฐานที่มีการบันทึกไว้คือของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ (ในตำนานละครโอเปร่า ฉบับพิมพ์ พ.ศ.2506) ซึ่งทรงกล่าวว่า หนังตะลุงเป็นการละเล่นซึ่งเพิ่งมีการประดิษฐ์ขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(2411-2453) โดยชาวบ้านควนพร้าว จังหวัดพัทลุงซึ่งเลียนแบบมาจากหนังของชาวแต่ว่าเปลี่ยนเป็นแสดงเรื่องไทยๆ และยังทรงบันทึกไว้ด้วยว่ามีการแสดงหนังตะลุงถวายหน้าพระที่นั่งเป็นครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 5 ปี พ.ศ. 2419 และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจึงเป็นที่รู้จักกันในนามของหนังพัทลุง หรือเรียกสั้นๆว่าหนังตะลุง⁹

การแสดงหนังตะลุง คือการเชิด “ตัวหนัง” และพากย์หนัง โดยที่นายหนังจะวางตัวหนังซึ่งมีลักษณะแบนราบทาบกับจอผ้า ตัวหนังสร้างมาจากหนังสัตว์เป็นแผ่นเรียบแล้วนำไป ตัด ฉลุ และแกะเป็นลวดลายประกอบ บทบาทหน้าที่หนึ่งของหนังตะลุงคือการถ่ายทอดทัศนคติและค่านิยมทางวัฒนธรรม แนวคิดหลักของหนังตะลุงหนึ่งเรื่องคือการสอนให้ทราบผลของการกระทำ นั่นคือ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

อิทธิพลจากวัฒนธรรมการเล่นหนังตะลุงส่งผลต่อผลงานการสร้างสรรค์ ชุดวิทยานิพนธ์ “วัฒนธรรมสังคมนร่วมสมัย” เป็นอย่างมาก เพราะเป็นทั้งสัญลักษณ์ทางความหมายที่สื่อไปถึงความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นทางภาคใต้และเป็นรูปแบบ เทคนิค ทางกายภาพที่เห็นได้ชัดเจนในผลงาน

⁸ อาจารย์พวง นุชวรรัตน์ (2560). "ความรู้เรื่อง หนังตะลุง อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ." Retrieved 2 พฤศจิกายน from <http://th.wikipedia.org>.

⁹ สถาบันไทยคดีศึกษา., ม. (2525). สองศตวรรษรัตนโกสินทร์ : ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย / สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ .; [ม.ป.พ.].

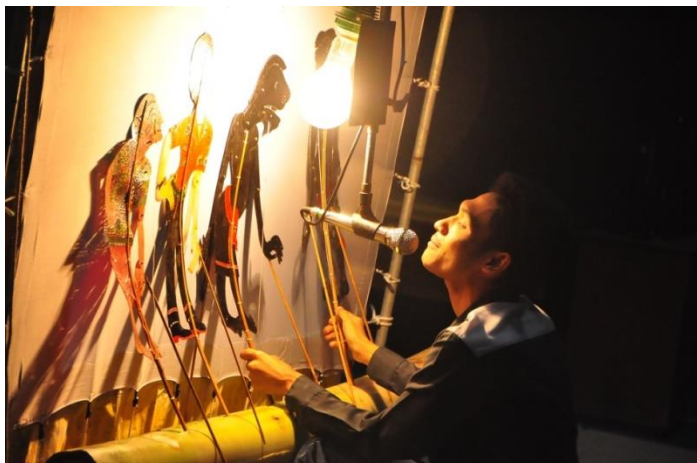
ในด้านรูปแบบข้าพเจ้าได้ใช้คุณลักษณะเด่นของหนังตะลุงมาปรับใช้ อาทิ การออกแบบตัวละครที่มีความเรียบง่ายโดยมีลักษณะเป็นภาพสองมิติ มีความเด่นชัดในของแสงและเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจน ด้านเทคนิคเป็นอีกหนึ่งจุดเด่นในงานที่ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากหนังตะลุงไม่ว่าจะเป็นการใช้แผ่นหนังสัตว์มาต่อกด้วยอุปกรณ์ที่ชื่อว่า คู้ดตู ในการเดินเส้นของตัวละครซึ่งวิธีนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้กรรมวิธีจากครูหนังที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการเรียนรู้การต่อกตามหลักประเพณี จนกลายมาเป็นปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางของตัวเอง นอกจากทางกายภาพที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และปรับใช้จากหนังตะลุง แต่วิธีการดำเนินเรื่องภายในตัวงานก็เป็นส่วนหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากหนังตะลุงเช่นกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หนังตะลุงมีอิทธิพลอย่างสูงในผลงานชุด “วัฒนธรรมสังคร่วมสมัย” ไม่ว่าในด้านรูปแบบ เทคนิค หรือลักษณะของการลำดับภาพ

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างหนังตะลุง

ภาพที่ 3 ภาพตัวอย่างหนังตะลุง 2

ภาพที่ 4 ภาพตัวอย่างการแสดงหนังตะลุง¹⁰

ภาพที่ 5 ภาพตัวอย่างการแสดงหนังตะลุง 2¹¹

¹⁰ (2560). "หนังตะลุงน้องเดี่ยว,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from http://www.hu.ac.th/press/images_upload/20133416452.jpg.

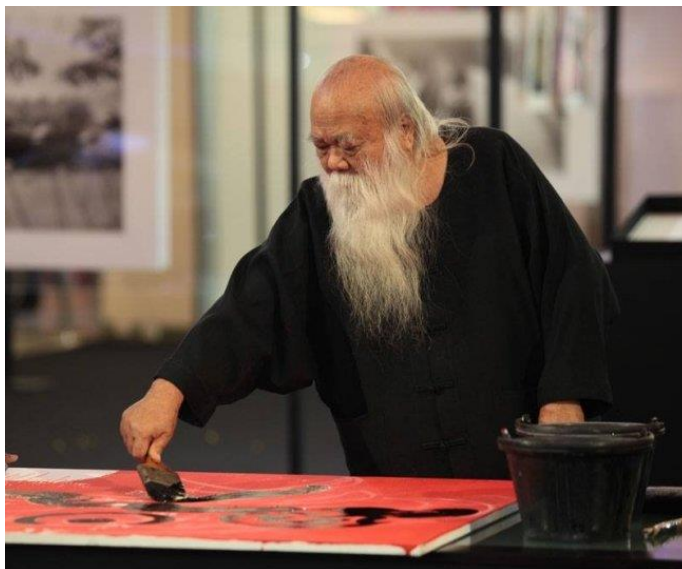
¹¹ (2560). "หนังตะลุง,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.thaimedallion.com/mainweb/images/special.jpg>.

อิทธิพลจากศิลปิน ถวัลย์ ดัชนี

“ผมเขียนรูป เหมือนลมหายใจรินผ่านความงามของสุนทรียภาพ
ความล้าลึกสุดหยั่งของจินตนาการ พลังขลังเร้นลับเร้าสัมผัส
อึมเอบไปด้วยความรู้สึกทุกสภาวะอารมณ์ของมนุษย์และสัตว์
ปลอบประโลมด้วย ความหวัง หวานศรัทธา ปลั่งปิติ และ
ขมขื่นชื่นหวาน คุณันดุจเสียงอสุนิบาต อ่อนโยนเหมือนปุยมะฆ
ยามอรุณรุ่ง ร้อนแรงเหมือนเพลิงนรกการต์ น้ำชุ่มเย็น เหมือน
น้ำพุบนภูเขาสูง ซื่อใ้ประคองหยาดน้ำค้างแรกบนแก้มกาลเวลา
มวลสารปริมาตรของเส้น สำแดงชีวิต โลกเล่นบนท้องทุ่งมโนทัศน์
เริงแจรง ด้วยจิตวิญญาณ สงบระงับ สัน โดษสมณะด้วยสมาธิจิต
จากพุทธปรัชญาประจักษ์”¹²

ดร. ถวัลย์ ดัชนี เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) ชีวิตส่วนตัวของท่านเป็น
คนสมณะ เป็นคนเปิดเผยตรงไปตรงมา มองโลกในแง่ดีมีอารมณ์ขันและที่สำคัญท่านเป็นคนขยัน
ท่านนำปรัชญาธรรมในพุทธศาสนามาเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะ งานศิลปะของท่าน
เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังในการแสดงออก รูปแบบผลงานโดยหลักแล้วมีการขบเน้นกล้ำเนื้อ
ผสมผสานลายกนกในแบบเฉพาะตัว เนื้อหาทางแนวคิคนำเสนอพุทธปรัชญา ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพล
ในด้านการสร้างรูปทรงของตัวละครจาก ดร.ถวัลย์ ดัชนี กล่าวคือ ผลงานของข้าพเจ้ามีความจำเป็น
ในการแสดงออกทางด้านสภาวะอารมณ์ความเคลื่อนไหว และแสดงออกทางด้านกำลังของตัวละคร
ที่หนักแน่น เด็ดเดี่ยว การเรียนรู้เรื่องการขบเน้นกล้ำเนื้อในสัตว์ การแสดงออกทางอารมณ์ของสี
หน้าสัตว์ ของดร.ถวัลย์ ดัชนี จึงมีความสำคัญเป็นอันมากที่ข้าพเจ้าต้องมีต้นแบบระหว่างการศึกษา
เพื่อนำทางไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตนเองได้ตั้งเอาไว้

¹² (2560). "ถวัลย์ ดัชนี,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.iurban.in.th/people/rip-thawan- duchanee/>.

ภาพที่ 6 ภาพตัวอย่างคร.ถวัลย์ ดัชนี¹³

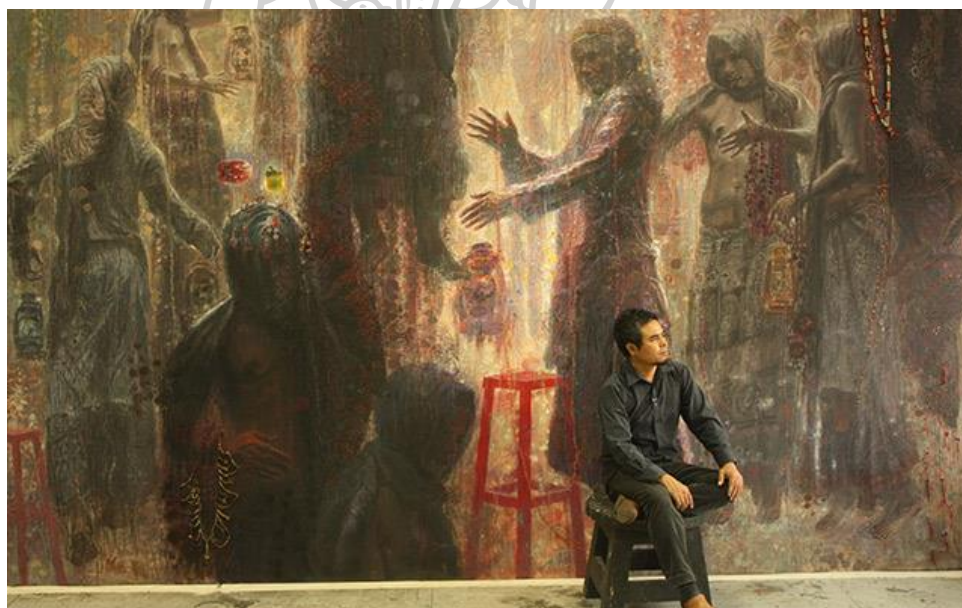
ภาพที่ 7 ภาพตัวอย่างผลงานคร.ถวัลย์ ดัชนี ชื่อภาพ “กระทิง” เทคนิค สีน้ำมัน¹⁴

¹³ ถวัลย์ ดัชนี (2560). "ถวัลย์ ดัชนี." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.iurban.in.th/people/rip-thawan-duchane/>.

¹⁴ (2560). "ถวัลย์ ดัชนี,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from www.pralanna.com/shoppage.php?shopid=522854.

อิทธิพลจากศิลปิน ฌอนญัก ทิพย์วาริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌอนญัก ทิพย์วาริ เป็นอาจารย์ประจำเอกจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ท่านทำงานศิลปะมาโดยต่อเนื่อง ด้วยความ มานะ และมีความขยันสูง เป็นหนึ่งในศิลปินที่มีผลงานเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ทั้งด้านเทคนิคและ สีสัน ข้าพเจ้าได้เรียนรู้วิถีคิด วิถีสร้างสรรค์ผลงานจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌอนญัก ทิพย์วาริ มาเป็น เวลาต่อเนื่องเป็นเวลา 5 ปี อิทธิพลทางวิถีคิดมีความจำเป็นอย่างสูงสำหรับการสร้างสรรค์ศิลปะ เหตุ เพราะ ความเข้าใจในวิถีคิด และการวิเคราะห์ผลงาน จึงนำไปสู่การพัฒนาที่ต่อเนื่อง ส่งผลให้ ผลงานมีความก้าวหน้า เหตุเนื่องจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌอนญัก ทิพย์วาริ มีถิ่นกำเนิดอยู่ ที่ จังหวัดสงขลา ซึ่งถือว่าอยู่ในภูมิภาคเดียวกับบ้านของข้าพเจ้า และคุณพ่อของท่านก็เป็นผู้เขียนบท หนังสือนั่งอยู่ที่จังหวัดสงขลา จึงทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้แนวคิดหลักของหนังสือนั่งและวิธีการมอง โลกปัจจุบันผ่านการสั่งสอนที่เข้มข้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 8 ภาพตัวอย่าง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ฌอนญัก ทิพย์วาริ และผลงาน¹⁵

¹⁵ (2560). "ฌอนญัก ทิพย์วาริ." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.artbangkok.com/wp-content/uploads/2014/01/111.jpg>.

บทที่ 3

การกำหนดรูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์

การศึกษาค้นคว้าผลงานชุดวิทยานิพนธ์ “ วัฒนธรรมสังคัมร่วมสมัย ” ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการระบายและบีบสีอะคริลิกกลุ่มสีโลหะผสมกับการติดวัสดุจำพวกหนังสัตว์ที่ลอกแล้วมาจัดการด้วยวิธีการตอกด้วยเหล็กเพื่อเดินเส้นแบบหนังตะลุงทางภาคใต้ อันมีความหมายที่สื่อไปถึงความเป็นร่วมสมัยซึ่งยังคงซึ่งเอกลักษณ์ความเป็นรูปแบบและเทคนิคความเป็นพื้นถิ่นของปักษ์ใต้ การนำรูปทรงของสัตว์หรือตัวละครทางวัฒนธรรมที่เป็นกระแสมาแสดงออกถึงทัศนคติที่สอดแทรกเรื่องราวของวิถีของความแปรเปลี่ยนหรือขับเคลื่อนของสังคัมร่วมสมัย โดยการแสดงออกภายใต้แนวความคิดหรือมุมมองของคนพื้นถิ่นที่มองโลกหรือสังคัมร่วมสมัยผ่านสื่อหรือวิถีชีวิตรอบข้าง อันเปรียบเสมือนการสะท้อนสถานะความรู้โดยอาศัยทัศนธาตุทางศิลปะมาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะทางทัศนศิลป์ ขั้นตอนการสร้างสรรค์เป็นหัวใจสำคัญ ที่ทำให้ผลงานศิลปะเสร็จสมบูรณ์ อันมีความสอดคล้องทั้งรูปแบบ เทคนิค เรื่องราว แนวความคิด และอารมณ์ความรู้สึก การสร้างสรรค์ผลงานจึงจำเป็นต้องค้นคว้า ศึกษา ทั้งข้อมูล รูปแบบและเทคนิค หรือแม้กระทั่งการใช้ทัศนธาตุที่เหมาะสมต่อผลงาน จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงมีการกำหนดการวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติงานดังนี้

การประมวลความคิด

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า มีการนำลักษณะเด่นของหนังตะลุงทางภาคใต้ทั้งด้านแนวคิดและรูปแบบมาผสมผสานกับวิธีการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมและเพิ่มเติม คัดทอนรูปทรงของตัวละครที่น่าเสนอให้มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งส่งผลต่ออัตลักษณ์ในรูปแบบของข้าพเจ้า เพื่อให้ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าบ่งบอกถึงตัวตนมากที่สุด เพราะผลงานที่ดีย่อมบอกได้ถึงตัวตนของผู้สร้างสรรค์ แนวเรื่องโดยรวมเป็นการกล่าวถึงสถานะทางสังคมในช่วงต่างๆ

ขณะที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงาน นำเสนอในรูปแบบสัญลักษณ์โดยใช้การผสมผสานกิจกรรมระหว่างประเพณีพื้นถิ่นกับเหตุการณ์ต่างๆทางสังคมอันเป็นนัยยะกล่าวไปถึงการเดินทางควบคู่กันระหว่างวัฒนธรรมและสังคม

ทัศนธาตุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

รูปทรง (Form)

รูปทรง เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่สำคัญเพราะเป็นตัวควบคุมโครงสร้างหลักภายในงาน ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้าที่มาของรูปทรงได้แรงบันดาลใจการออกแบบจากหนังตะลุงทางภาคใต้ อันเป็นแหล่งกำเนิดของข้าพเจ้า ด้วยวิธีการเพิ่มเติมและตัดทอนผสมผสานจินตนาการละความรู้สึกส่วนตัวลงในผลงานทำให้รูปแบบของรูปทรงมีความเป็นเฉพาะตัว จุดเด่นของรูปทรงในงานคือ มีลักษณะเป็นระนาบเรียบอันเกิดจากสองส่วนหลักๆคือการติดแผ่นหนังสัตว์ทับลงไปและการระบายด้วยสีอะคริลิก รูปแบบลักษณะของรูปทรงโดยส่วนใหญ่ได้จากการศึกษากายภาพของสัตว์และตัวละครทางวัฒนธรรมที่เป็นกระแสในยุคปัจจุบัน ซึ่งรูปทรงเหล่านี้ได้ถูกใช้เป็นตัวสัญลักษณ์ทางความคิดในการแสดงออก

จุด (Dot)

จุด เป็นตัวกำเนิดของเส้น รูปทรง พื้นผิว จุดเป็นส่วนประกอบหนึ่งในงานของข้าพเจ้า ซึ่งเกิดจากการใช้เทคนิคการตอก วิธีการวาดสี การบีบสี และใช้ฟู่กันสร้างขึ้นมา จุดที่เกิดจากการบีบเกิดเป็นความขัดแย้งในความหมายของงานคือจุดที่เกิดจากการตอก(เอาออก) ในหนังตะลุงทำหน้าที่ให้แสงจากด้านหลังออกมาเกิดเป็นลวดลายต่างๆ แต่จุดในการบีบสี(เอาเข้า)ของข้าพเจ้าคือการเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆทับซ้อนกันเป็นมิติเพื่อสื่อความหมายของการเพิ่มขึ้นมาของความเป็นสมัยใหม่ อีกทั้งการนำจุดมาสร้างเป็นอากาศที่ดูคล้ายความเคลื่อนไหวภายในงาน โดยข้าพเจ้าได้แฝงนัยยะของความไม่ยั่งยืนในทุกสรรพสิ่งรวมกระทั่ง สังคม และวัฒนธรรม ล้วนแต่ต้องปรับตัวหมุนไปตามกระแสของสังคม โลกที่หมุนไปเรื่อยๆอย่างไม่หยุด

ความสำคัญของจุดในงานข้าพเจ้าคือ ช่วยส่งเสริมอารมณ์และความสมบูรณ์ในงาน บางครั้งจุดใช้ในบริบทของแสงและการกระตุ้นความรู้สึกของความเคลื่อนไหว ภายในงาน

เส้น (Line)

เส้น คือทัศนธาตุที่เด่นชัดในผลงานของข้าพเจ้า มีหน้าที่ในหารควบคุมรูปทรงและสร้างรายละเอียด หากจะแบ่งลักษณะการทำงานของเส้นเป็นโครงสร้างใหญ่ๆประกอบด้วย เส้นรอบนอกซึ่งมีหน้าที่ในการคุมโครงร่างโดยรวมและจับแน่นตัวละครให้มีระยะ และอีกส่วนหนึ่งคือเส้นภายในรูปทรงซึ่งมีหน้าที่ในการสร้างรายละเอียดภายในงาน ที่สำคัญคือช่วยส่งเสริมให้งานสมบูรณ์ การเกิดของเส้นในงานข้าพเจ้าเกิดจากการตอกหนัง การบีบ การใช้พู่กัน ซึ่งแต่ละส่วนย่อมมีความสำคัญในตัวมันเอง โดยเฉพาะเส้นที่เกิดจากการตอกแผ่นหนังมีลักษณะคล้ายๆกับการฉลุในตัวหนังตะลุงซึ่งมีนัยยะแฝงที่เชื่อมโยงไปถึงความเป็นปักษีได้

สีและค่าน้ำหนักของสี (Color and Tone)

สีในผลงานข้าพเจ้าจะใช้กลุ่มสีโลหะ อันได้แก่ กลุ่มสีทอง สีทองแดง สีมุข ซึ่งสีเหล่านี้เกิดจากเทคนิคเฉพาะของสีอะครีลิค ข้าพเจ้าได้ผสมสีในเฉดสีโลหะขึ้นมาเพื่อสร้างค่าน้ำหนักภายในงานให้ดูมีมิติและถือได้ว่าสีเหล่านี้มีความสำคัญมากในการบอกถึงแนวคิดความเป็นร่วมสมัย ซึ่งข้าพเจ้าแบ่งคุณสมบัติของกลุ่มสีโลหะในงานไว้ 2 ด้านนั่นคือ 1. คุณสมบัติทางกายภาพ สีโลหะ โดยเฉพาะสีทอง สีทองแดง หรือสีมุก มีลักษณะประกายแสง มีความโดดเด่นในตัวสามารถใช้แทนค่าการฉายแสงในการเล่นหนังตะลุงได้เป็นอย่างดี 2. ในด้านของความหมาย กลุ่มสีโลหะที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในงานเกิดจากกระบวนการสร้างชิ้นจากสีอะครีลิค ซึ่งเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มีความแวววาวที่แตกต่างจากสีของทองคำเปลว ซึ่งแหล่งที่มาและลักษณะเด่นของสีจึงมีนัยยะแฝง แทนค่าของความเป็นยุคปัจจุบันได้ชัดเจน และข้าพเจ้ามองเห็นถึงการแทนค่าของวัตถุนิยม หรือความรุ่งเรืองทางเทคโนโลยีได้อีกด้วย

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างเป็นเสมือนอากาศในงานที่ช่วยส่งเสริมและช่วยจับรูปทรงของตัวละครให้เด่นชัดขึ้น อีกทั้งพื้นที่ว่างยังทำหน้าที่ให้เกิดอารมณ์ต่างๆภายในงานเช่น พื้นที่ว่างน้อยส่งผลให้มีความรู้สึกอึดอัด พื้นที่ว่างมากสื่อถึงความอ้างว้าง โดดเดี่ยว ซึ่งพื้นที่ว่างในผลงานข้าพเจ้าทำหน้าที่

เป็นอากาศภายในงานซึ่งทำหน้าที่ในการส่งเสริมความเคลื่อนไหวของฝูงวัว ควาย มีรูปร่างแทนค่าสายลมเสมือนโดนฉีกเมื่อฝูงวัว ควาย วิ่งผ่านด้วยความเร็ว

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวเกิดจากการแผ่นหนังสัตว์ การทับซ้อนของหนังสัตว์ การบีบสีอะครีลิค และการระบายด้วยพู่กัน พื้นผิวคืออีกจุดเด่นภายในงานซึ่งส่งผลต่ออารมณ์และมิติภายในงานของข้าพเจ้าให้ความรู้สึกถึงความคุดั่น (สังเกตจากส่วนของงานที่ติดหนังจระเข้) พื้นผิวที่เกิดจากการบีบสีทองส่งผลให้สีมีความแวววาวเมื่อโดนแสงได้ดีทำให้มีความคล้ายคลึงกับแสงที่ฉายในหนังตะลุงมากยิ่งขึ้น พื้นผิวสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ 1. พื้นผิวที่สัมผัสได้ด้วยมือหรือร่างกายภายนอก มีลักษณะ ขรุขระ เรียบเนียน หยิบระคายเคือง แหลหมคม นูน ลึก เป็นต้น 2. พื้นผิวที่สัมผัสได้ทางตา ซึ่งเกิดจากการลงของตัวเทคนิคหรือทัศนธาตุอื่นๆ ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกเวลาจ้องมอง เช่น มองแล้วรู้สึก ไม่เรียบ ขรุขระ เป็นต้น

วิธีการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์

1. การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

- 1.1 การค้นคว้าข้อมูลจากสถานที่จริง ซึ่งเป็นข้อมูลจากประสบการณ์จริงที่ข้าพเจ้าได้รับจากสิ่งแวดล้อมรอบทางสังคมข้าง ความรู้สึกที่ได้รับจากวิถีชีวิตโดยรอบ รวมไปถึงอิทธิพลทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงกระตุ้นทางอารมณ์และความหมายต่อตัวข้าพเจ้า เพื่อใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดทัศนคติระหว่างตัวข้าพเจ้ากับสังคมร่วมสมัย
- 1.2 การค้นคว้าข้อมูลจากสื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆซึ่งเป็นข้อมูลชั้นรอง แต่ก็ยังเป็นข้อมูลที่สำคัญในการเป็นแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ปัจจุบันปฏิเสธไม่ได้เลยว่าสื่อออนไลน์หรือสื่อต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของผู้คนในสังคมหรือทั่วโลกมีอิทธิพลทางความคิด และสภาวะอารมณ์ต่อผู้เสพ เหตุเนื่องจากการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วข่าวสารมีการถ่ายโอนตลอดเวลา กระแสต่างๆเกิดขึ้นราวกับพองสบู่ที่มีการ เกิด-ดับ อย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าคือหนึ่งในผู้เสพสื่อออนไลน์ทางโทรศัพท์ที่อยู่ตลอดเวลา มองเห็นสภาวะของการเกิด-ดับ ของกระแสต่างๆ

หรือการเสพข่าวบางข่าวก็ส่งผลให้เกิดแรงกระเพื่อมทางความรู้สึก ก่อตัวเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะ โดยมีแรงบันดาลใจเริ่มต้นจากสื่อ

ข้อมูลภาพ

ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ

ภาพที่ 10 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 2

ภาพที่ 11 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 3

ภาพที่ 12 ภาพตัวอย่างข้อมูลจากสื่อ 4

ภาพที่ 13 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่

ภาพที่ 14 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 2

ภาพที่ 15 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 3

ภาพที่ 16 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 4

ภาพที่ 17 ภาพตัวอย่างข้อมูลการลงพื้นที่ 5

การเลือกวัสดุ

อุปกรณ์ประกอบด้วย

- เฟรมผ้าใบ - สีอะคริลิก(เจดสีโลหะ - หลอดบีบสี - หนังสัตว์ที่ฟอกแล้ว - พู่กัน - กาว - เชือก

อุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นในการใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ การค้นหาความลงตัวในงานจึงต้องพึงอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับตัวข้าพเจ้าและอยู่ในพื้นที่ ที่เหมาะสม ซึ่งทุกอย่างล้วนต้องใช้การทดลองและสั่งสมประสบการณ์มาพอสมควร

2. ขั้นตอนการร่างภาพขั้นตอนการสร้างภาพร่างของผลงาน

ผลจากการศึกษา รวบรวมข้อมูลและหาแรงบันดาลใจ แล้วนำมาคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์ จากนั้นก็ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกผ่านการแสดงออกโดยการร่างรูปทรงคร่าวๆ ลงบนแผ่นกระดาษเพื่อหาโครงสร้างโดยรวม เน้นโครงสร้างหลักเพื่อหาที่อยู่ของรูปทรงให้เหมาะสมอันก่อให้เกิด ความสมบูรณ์ในงานมากที่สุด ดังภาพตัวอย่างที่แสดงด้านล่าง

แบบภาพร่าง

ภาพที่ 18 ภาพตัวอย่างภาพร่าง

ภาพที่ 19 ภาพตัวอย่างภาพร่าง 2

3. ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าชุดนี้ ได้สรุปผลแนวความคิด รวมทั้งจินตนาการเพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบทั้งหมดที่ศึกษามาเกิดเป็นความเข้าใจในเรื่องราวที่น่าเสนอ โดยมีทั้งการนำกลิ่นอายของหนังตะลุงมาปรับใช้ด้วยเทคนิคการตัดทอนและเพิ่มเติมเข้าไปตามสมควรเพื่อตอบสนองทางความคิดที่เป็นแรงบันดาลใจในการทำงาน มีการศึกษาข้อมูลทางด้านทัศนธาตุของศิลปะเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ในส่วนของการขยายงานจากต้นแบบ หลังจากผ่านขั้นตอนที่1-2 แล้วผลลัพธ์ที่ได้คือ ภาพทางความคิดและทัศนคติที่ต้องการจะแสดงออกมาในผลงานศิลปะ โดยวิธีการสร้างสรรค์ลงบนผืนผ้าใบ ในกรณีการทำงานของข้าพเจ้า ภาพร่างกับภาพที่เสร็จออกมาสมบูรณ์อาจไม่มีความคล้ายคลึงกันมากเพราะในช่วงขณะที่ปฏิบัติจริงข้าพเจ้าสนุกกับการทดลองและหาความเป็นไปได้อยู่ตลอดเวลา ก่อเกิดการตอบโต้กับผลงานโดยตรง ดังจะกล่าวถึงกระบวนการขยายผลงานจากภาพร่างต้นแบบ ลงบนผลงานจริงอย่างละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการผสมสี

กลุ่มสีโลหะ โดยเฉพาะกลุ่มสีทอง ถือเป็นจุดเด่น ในผลงานของข้าพเจ้าเพราะนอกจากจะเป็นกลุ่มสีที่ตอบโต้กับความรู้สึกข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดีและยังเป็นตัวส่งเสริมในส่วนของแนวความคิดได้ดีอีกด้วย

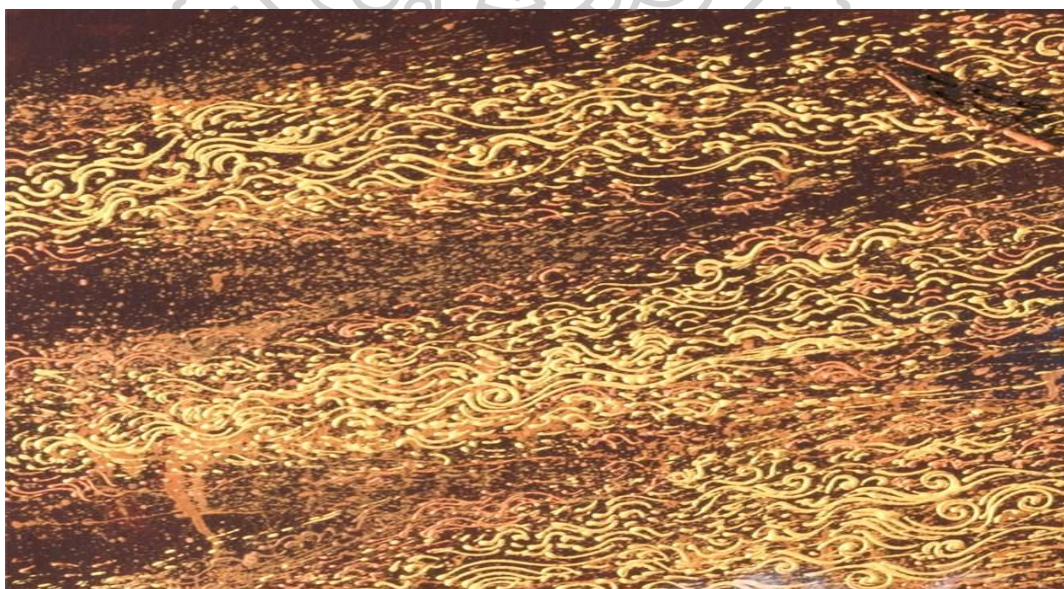
การผสมสีทองในช่วงแรกข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากโรงผลิตสี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เกิดเป็นการเรียนรู้และเข้าใจคุณสมบัติของสีต่อมาข้าพเจ้าได้ทำการทดลองนำเฉดสีต่างๆ มาผสมกันเพื่อให้เกิดค่าน้ำหนักที่แตกต่างอันส่งผลถึงอารมณ์ภายในงานแต่ละชิ้น การการศึกษาและลองผิดลองถูกจึงมีข้อสรุปในตระกูลสีทองดังนี้

1. สีทองที่ไม่สามารถผสมขึ้นมาได้ซึ่งเกิดจากผงสีที่มีเฉดสีเฉพาะเช่น สีทองสว่างที่มีลักษณะเนื้อสีเหลืองคล้ายทองคำ สีทองแดงมีลักษณะค่าสีออกโทนแดงชมพู หรือสีโลหะทองเหลือง และสีมุก ซึ่งสีเหล่านี้มีความงามในตัว สามารถผสมกันทำให้เกิดค่าสีต่างๆที่แปลกตาได้อีกหลากหลายค่าน้ำหนัก

2. สีทองที่เกิดจากการผสมกันของแม่และบางค่าน้ำหนักต้องใช้สีดำผสมในการสร้างค่าน้ำหนักที่เข้มขึ้นหรือเรียกง่ายๆว่า สีชั้นที่2เป็นต้นไป เจดสีพวกนี้มีความน่าสนใจเพราะจะแตกต่างกันไปและมีความสว่างของสีที่เป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งโดยส่วนมากแล้วข้าพเจ้าได้ใช้สีกลุ่มนี้ในการทำงาน

ภาพที่ 20 ภาพตัวอย่าง ค่าน้ำหนักของสีทอง

ภาพที่ 21 ภาพตัวอย่าง ค่าน้ำหนักของสีทองที่แตกต่างภายในงาน

ขั้นตอนการเลือกแผ่นหนังสัตว์

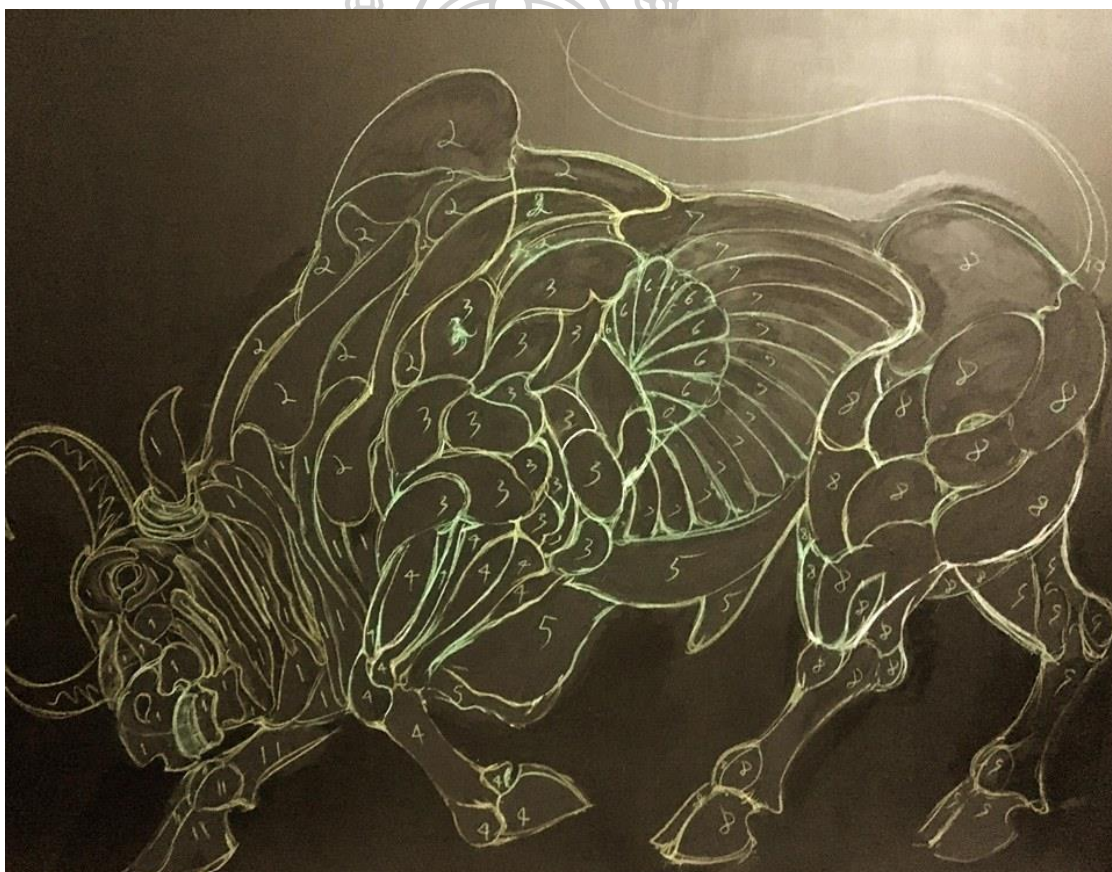
หนังสัตว์ที่ข้าพเจ้าใช้คือ หนังวัว หนังจระเข้ หนังหมูที่ฟอกแล้ว ซึ่งเป็นเศษหนังที่ไม่ใช้แล้วหรือเหลือจากการสร้างผลิตภัณฑ์ เศษหนังแต่ละแผ่นมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะของพื้นผิวและความหนา ความบาง การคัดสรรจัดวางแผ่นหนังให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมจึงเป็นส่วนสำคัญ ข้าพเจ้าจะคัดแผ่นหนังที่มีความหนาดีไว้ในส่วนที่เป็นระยะหน้าส่วนแผ่นที่บางลดหลั่นลงไปก็ไว้ในพื้นที่ระยะหลังตามลำดับความใกล้ไกล ในส่วนของหนังจระเข้โดยส่วนมากข้าพเจ้าใช้เศษหนังส่วนหางและส่วนศีรษะของจระเข้ จะนำมาติดในส่วนของกะโหลกส่วนหน้าและส่วนเข่าของวัวควาย

ภาพที่ 22 ภาพตัวอย่างการเลือกแผ่นหนังสัตว์ (ในภาพเป็นแผ่นหนังวัวและจระเข้)

ขั้นตอนรองพื้นและการร่างภาพผลงาน

ขั้นตอนการรองพื้นโดยส่วนมากข้าพเจ้าใช้สีน้ำหนักเข้มระบายลงไปเพื่อช่วยส่งเสริมในขั้นตอนการเคลือบสีทองให้สีดูเข้มขึ้น การร่างลายเส้นของตัวละครต้องมีความสมบูรณ์ระดับหนึ่ง เพราะเป็นขั้นตอนที่เป็นตัวเชื่อมในขั้นตอนต่อไปคือการตัดและติดแผ่นหนัง หากมีการร่างลายเส้นที่ไม่ชัดเจนหรือคลาดเคลื่อนจะส่งผลต่อความงามของการติดแผ่นหนัง ในส่วนของการเขียนตัวเลขเพื่อเป็นการจดจำที่ง่ายต่อการจำแนกกลุ่มของแผ่นหนังที่นำมาต่อก ซ่อมสี และติดลงบนผลงาน

ภาพที่ 23 ภาพตัวอย่างการลงสีพื้นและร่างภาพ

ขั้นตอนการตอกหนังและติดหนัง

หลังจากผ่านกระบวนการร่างแล้วขั้นตอนต่อไปคือใช้กระดาษไขในการคัดลอกลายเส้นเพื่อนำมาประกบกับแผ่นหนังแล้วใช้อุปกรณ์เจาะรูที่ชื่อว่า “ตุ๊ดตู่” ซึ่งเป็นอุปกรณ์เดียวกับการทำหนังตะลุง ตอกเป็นลายต่างๆหรือเดินเส้นรอบแผ่นหนัง ต่อมาใช้กาวติดแผ่นหนังลงบนผืนผ้าใบเพื่อเป็นการประกอบตัวละครขึ้นมา ซึ่งขั้นตอนการติดแผ่นหนังควรคำนึงถึงการสร้างระยะเป็นสิ่งสำคัญ อาทิเช่น ระยะหน้าจำเป็นต้องซ้อนแผ่นหนังหลายๆชั้นเพื่อ เพิ่มมิติในผลงานที่มากขึ้น

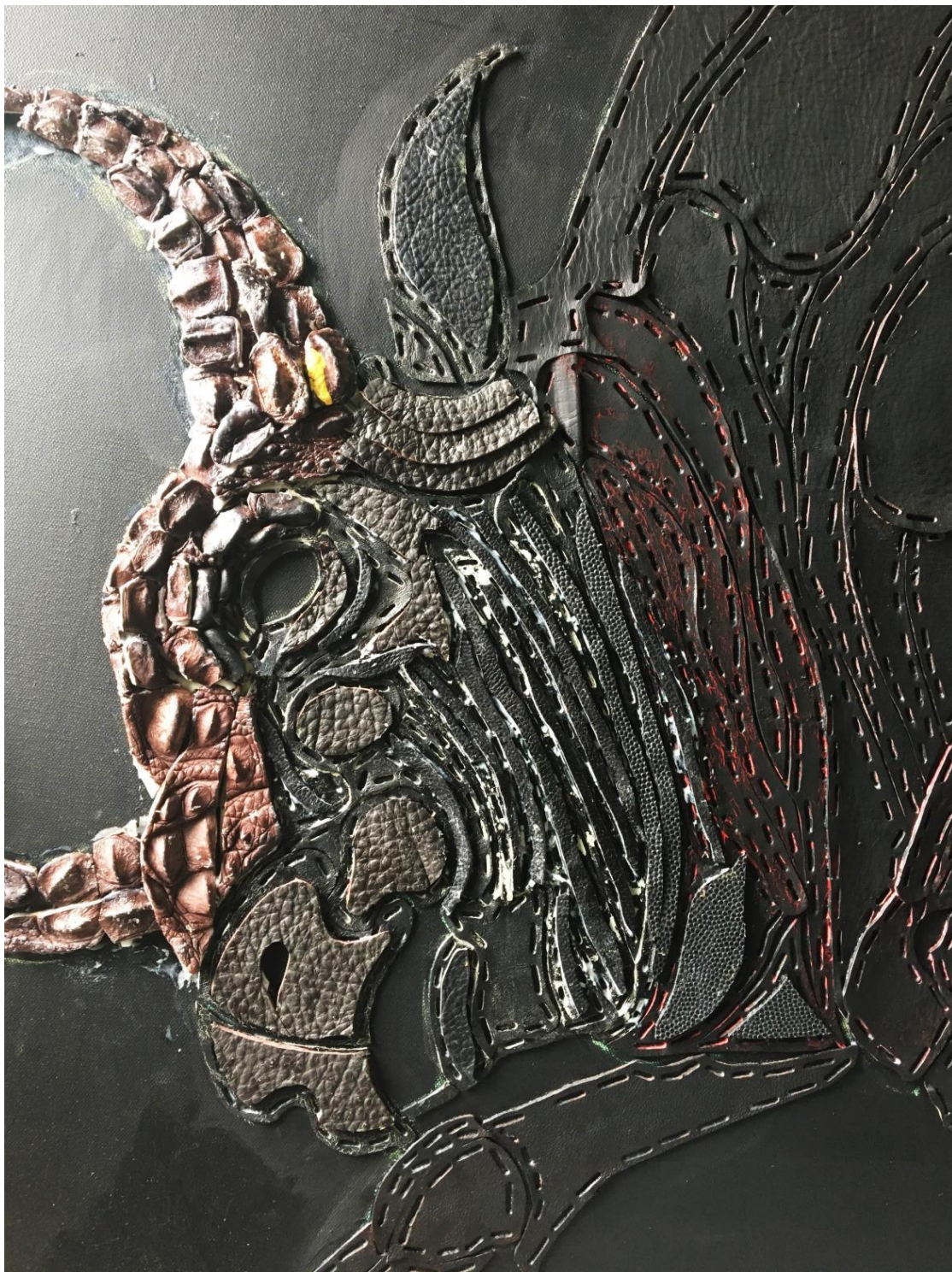
ภาพที่ 24 ภาพตัวอย่างการตอกหนัง

ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่างการตอกหนัง 2

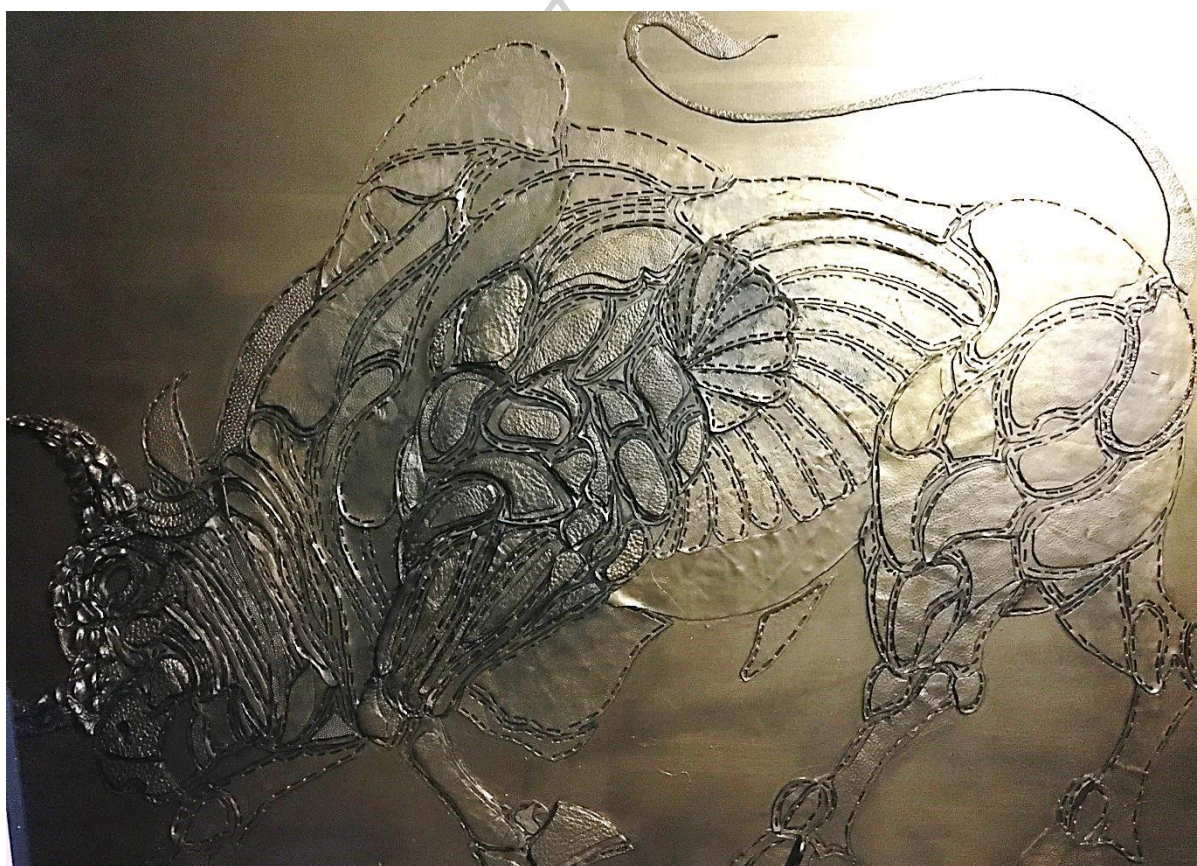
ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่างการติดแผ่นหนังสัตว์ลงบนชิ้นงาน

ภาพที่ 27 ภาพตัวอย่างการติดแผ่นหนังสัตว์ลงบนชิ้นงาน 2

ขั้นตอนการสร้างพื้นผิวพื้นหลังและเคลือบสีโลหะชั้นแรก

ข้าพเจ้าสร้างพื้นผิวระยะหลังโดยวิธีการบีบเนื้อสีให้มีลักษณะนูนเป็นเส้นลายต่างๆทับซ้อนกันเป็นชั้นเพื่อสื่อไปกับตัวละครระยะหน้าและเป็นการส่งเสริมให้งานดูมีเอกภาพ หลังจากนั้นใช้ฟู่กันระบายสีอะคริลิกกลุ่มสีโลหะเคลือบเป็นชั้นๆแต่ละชั้นต้องใช้สีที่บางๆทับซ้อนลงไปจนกว่าสีโลหะจะมีลักษณะเปล่งประกายขึ้นมา

ภาพที่ 28 ภาพตัวอย่างการสร้างพื้นผิวพื้นหลังและเคลือบสีโลหะชั้นแรก

ภาพที่ 29 ภาพตัวอย่างการสร้างพื้นผิวพื้นระยะหลังและเคลือบสีโลหะชั้นที่ 2

ภาพที่ 30 ภาพตัวอย่างการเคลือบสีโลหะชั้นที่ 3

ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด

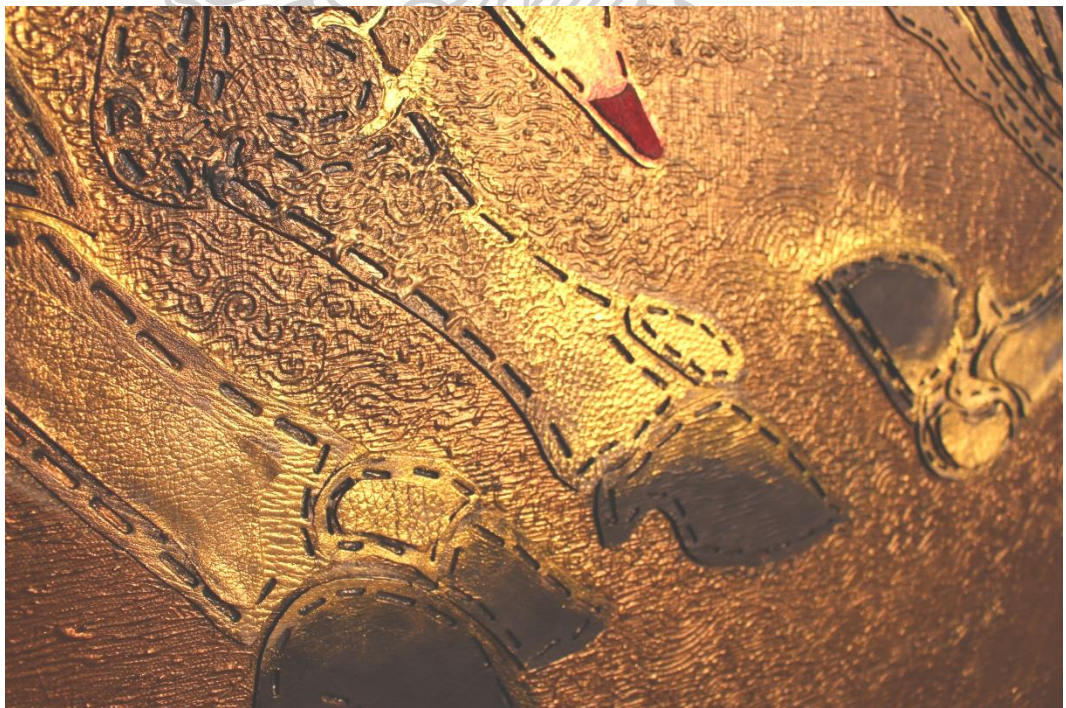
เป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่ผลงานจะเสร็จ ขั้นตอนนี้จำเป็นต้องใช้พู่กันเล็กๆ ในการเก็บรายละเอียดที่รอยต่อของแผ่นหนังและเขียนใบหน้า

ภาพที่ 31 ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด

ภาพที่ 32 ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด 2

ภาพที่ 33 ภาพตัวอย่างการเก็บรายละเอียด 3

ภาพที่ 34 ผลงานเสร็จสมบูรณ์

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงาน

ผลงานสร้างสรรค์ในวิทยานิพนธ์หัวข้อ “วัฒนธรรมสังคัมร่วมสมัย” ข้าพเจ้ามีการหาข้อมูลเชิงลึกในด้านแนวความคิดและเนื้อหา รวมทั้งศึกษาค้นเทคนิควิธีการสร้างสรรค์เพื่อมาตอบสนองความคิดและความรู้สึก จากที่เทคนิคเป็นแค่ “เครื่องมือ” เพื่อการแสดงออกทางความคิดและความรู้สึก ผลของการศึกษาค้นและสร้างสรรค์อย่างเข้มข้นเกิดเป็นความเข้าใจนัยยะทางความหมายของเทคนิคที่นำเสนอ แปรเปลี่ยนจากเครื่องมือหรือสื่อเป็น “สาระ” ที่เพิ่มความเข้มข้นของผลงาน โดยตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้ามีการวิเคราะห์ถึงข้อดีและข้อที่ควรปรับปรุง จึงทำให้เห็นได้ถึงการพัฒนาของการทำงานอย่างต่อเนื่องทั้งการพัฒนาด้านความคิด รูปแบบ และเทคนิควิธีการ โดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะเวลา คือ ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1, ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2, และผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1 ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์โดยการพัฒนารูปแบบ เทคนิคและแนวคิดต่อเนื่องกับช่วงศิลปนิพนธ์ ปริญญาตรี ซึ่งเป็นการนำเสนอทัศนคติที่โน้มเอียงไปในแนวการเมือง เหตุเพราะช่วงนั้นการเมืองโลกกระสับการส่าย เมื่อข้าพเจ้าได้รับสารจากสื่อกระแสหลักก็เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลโดยมีจุดมุ่งหมายคือ อยากรู้ให้เกิดความรักในสังคมโลก เนื้อหาเรื่องราวเป็นการใช้ตัวละครอันเป็นสัญลักษณ์ของประเทศที่ขัดแย้งกันร่วมกันทำกิจกรรมด้วยกันเพื่อกระชับมิตร โดยหวังว่าศิลปะของข้าพเจ้าจะเป็นกระบอกเสียงเล็กๆ ที่นำสันติมาสู่โลก

ด้านรูปแบบและเทคนิค ในช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 1 เน้นเทคนิคที่บีบสื่อะคริลิค สร้างลวดลาย เป็นหลัก จัดองค์ประกอบคล้ายๆ จิตรกรรมฝาผนังแบบประเพณีเพื่อสื่อนัยยะให้ผู้ชมตระหนักเห็นว่า เหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ล้วนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีตทั้งนั้น เป็นเหตุการณ์ที่สังคมมนุษย์พึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเกิดเข้าไปเข้ามาเสมือนการล่าอยู่กับที่ สิ่งเดียวที่มนุษย์ตัวเล็กๆ พึ่งเรียนรู้โดยเริ่มต้นจากตัวเรานั้นเอง เริ่มต้นจากการคิดดี ทำดี และยอมรับความเป็นปัจจุบัน คือหนทางในการอยู่กับปัจจุบันได้ดีที่สุด

สรุปผลการสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 เป็นผลงานช่วงแรกเริ่มจึงมีความไม่พอดีในหลายๆด้าน ในผลงานชุดนี้จะเห็นได้ว่าแนวเรื่องหรือทัศนคติของข้าพเจ้ายังไม่แสดงตัวชัดเจนมากนัก เป็นการค้นหาตัวตนต่อเนื่องจากช่วงปริญญาตรี จึงทำให้ไม่กล้าที่จะทดลอง ในส่วนของเทคนิคภายในงานมีลักษณะขาดชีวิตชีวาอย่างเห็นได้ชัด แต่ถือว่าเป็นก้าวแรกที่สำคัญในการพัฒนาสู่ผลงานที่ดีกว่า

ภาพที่ 35 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 1
 ผลงาน หลังวาเลนไทน์ 1 วัน
 เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าไหม
 ขนาด 104 x 175 ซม.

ภาพที่ 36 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 2
 ผลงาน หมวย จ๊ะ หมวย วันนี้ขอนแก่นบ้านหมวยซักรีนได้
 เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ
 ขนาด 100 x 150 ซม.

ภาพที่ 37 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 3
ผลงาน หยอกล้อกับแคลทวแมน
เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ
ขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 150 ซม.

ภาพที่ 38 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 ชั้นที่ 4

ผลงาน ยศทัฬห มอนโร

เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 175 ซม.

ภาพที่ 39 ผลงานช่วงก่อนนิทรรศานิทรรศ ระยะเวลาที่ 1 ชั้นที่ 5
ผลงาน ชกทัฬ โอบาม่า
เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ
ขนาด 160 x 190 ซม.

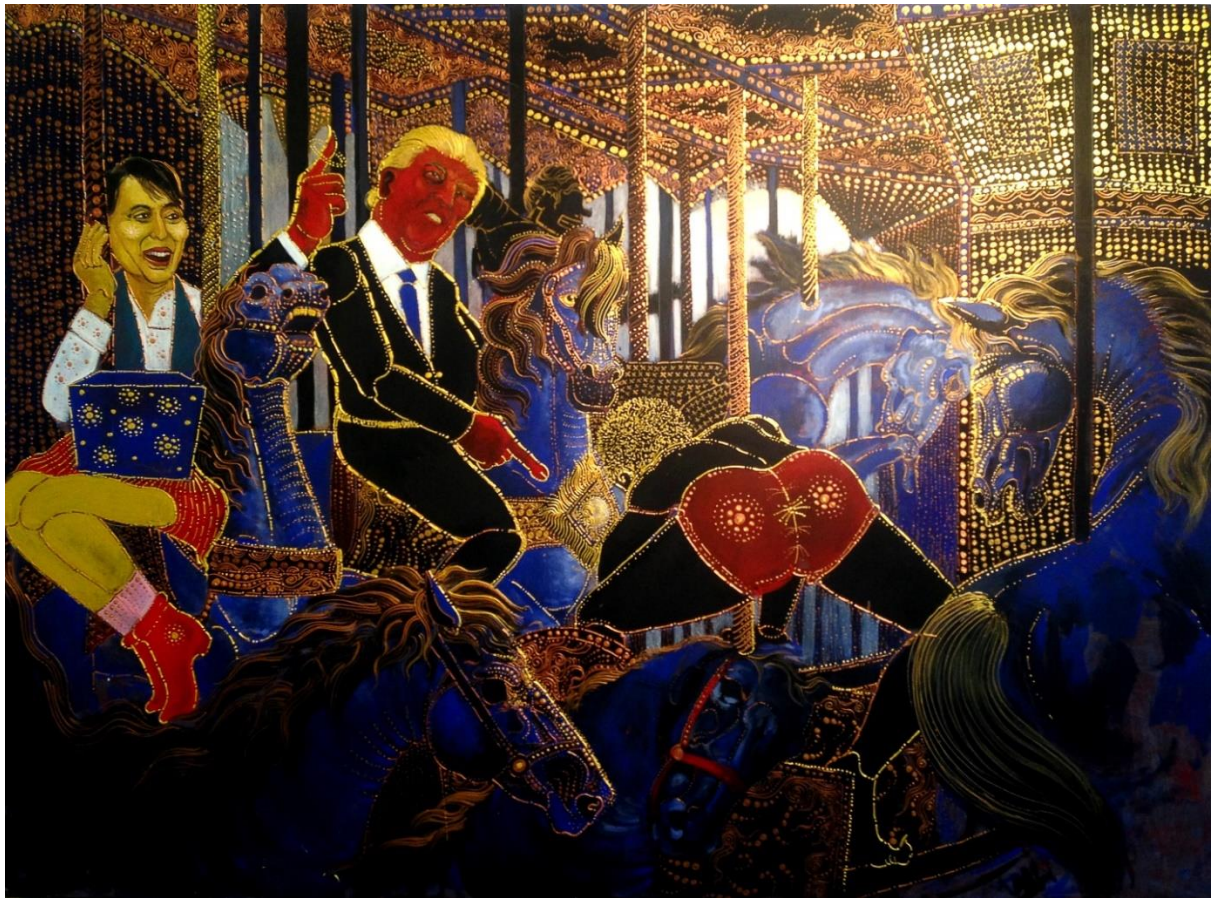
ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 เป็นช่วงที่มีความลงตัวมากยิ่งขึ้นทั้งด้านเนื้อหาและรูปแบบเทคนิค มีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกที่เข้มข้นพอสมควร

ด้านเนื้อหา ข้าพเจ้านำเสนอผลงาน โดยใช้ประเพณีวิงควายและกิจกรรมงานวัดและรูปแบบที่ได้รับแรงบันดาลใจจากหนังตะลุง มาเป็นสื่อกลางในการเล่าเรื่องราวต่างๆที่เป็นกระแส ณ.ตอนนั้น เช่นกระแสการเมืองระดับโลกที่มีการขัดแย้งกัน กระแสการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติ ที่สร้างความตื่นเต้นและฮือฮาให้กับคนไทยไม่น้อย เป็นต้น การนำประเพณีวิงควายเป็นตัวเดินเรื่อง เพราะลักษณะของฝูงควายที่กำลังวิ่งแข่งกันหรือขับเคื้อนฝูงอันมีลักษณะวุ่นวาย ระทึกกรึกโครม การเหยียบซ้ำคนแพ้ การถีบหัวตัวอื่นเพื่อชัยชนะของตนเอง เพื่อแย่งชิงความเป็นหนึ่ง ทั้งหมดนี้ ล้วนเกิดขึ้นในงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 อันเกี่ยวเนื่องกับกระแสทางวัฒนธรรมและสังคมในช่วงนั้น การถ่ายทอดทัศนคติที่ได้แรงบันดาลใจจากกระแสต่างๆทางวัฒนธรรมและสังคม การเปรียบเทียบโดยใช้สัญลักษณ์เนื้อหาทางกิจกรรมของประเพณีผสมกับการใช้ตัวละครที่เป็นกระแสอยู่ ณ.ขณะนั้นมาทำกิจกรรมร่วมกัน จึงเป็นการแสดงออกที่ตรงต่อความรู้สึกของข้าพเจ้ามาก

ด้านเทคนิค ผลงานในช่วงนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในการพัฒนาด้านเทคนิคเพราะมีการเริ่มคิดวัสดุจำพวกหนังสือ หิ้ง เทียม และเชือก ลงไปในงานส่งผลให้งานเกิดมิติที่มากกว่าผลงานระยะที่ 1 การเริ่มใช้เทคนิคการตอกหนังที่ได้รับแรงบันดาลใจจากหนังตะลุงก็เริ่มใช้ในช่วงนี้เช่นกัน เกิดเป็นความสนุกในการทดลองใช้วัสดุ มีการลองผิดลองถูก หาความเป็นไปได้อยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าเริ่มมีความเข้าใจในการสร้างอารมณ์ในงาน โดยการใช้คุณสมบัติของแต่ละเทคนิคแสดงอารมณ์ของตัวละครออกมา ในด้านรูปทรงของตัวละครจำพวกสัตว์มีการพัฒนาให้สมจริงมากขึ้น โดยมีการเริ่มใช้โครงสร้างจากก้ามเนื้อมาสร้างเป็นตัวละครตัวนั้นๆขึ้นมา เพื่อขบเน้นพลังของตัวละครให้แสดงตนขึ้นมาชัดเจนผลคืองานมีพลังกำลังและมีความเคลื่อนไหวมากกว่าผลงานในช่วงแรกเริ่ม

สรุปผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 มีแนวเรื่องที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น มีการพัฒนาทางด้านเทคนิคและรูปแบบที่เห็นได้ชัด มีความสนุกในการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งเกิดจากการทดลองเทคนิคผลคือทำให้ผลงานดูมีอารมณ์ ความเคลื่อนไหว อันเกี่ยวเนื่องกันจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 40 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 1
 ผลงาน ทรมัปกับม้าหมุน
 เทคนิค สีอะครีลิคบนผ้าใบ
 ขนาด 140 x 190 ซม.

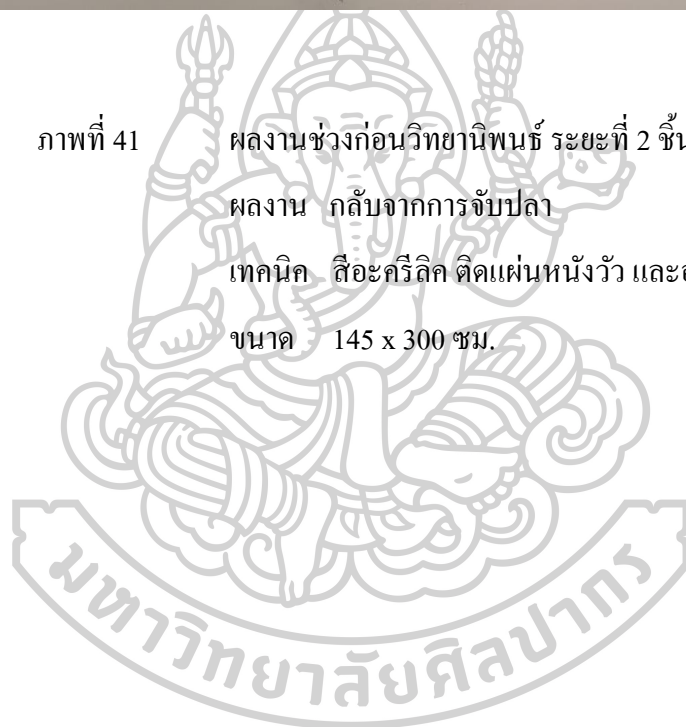

ภาพที่ 41 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 2

ผลงาน กลับจากการจับปลา

เทคนิค สีอะครีลิค ติดแผ่นหนังวัว และอวนบนแผ่นไม้

ขนาด 145 x 300 ซม.

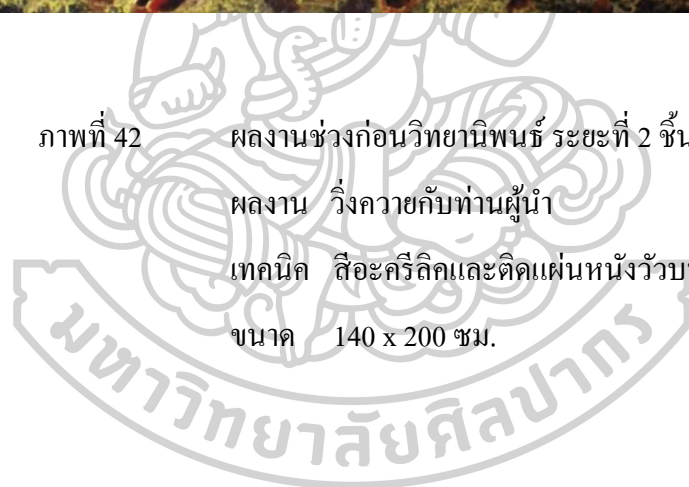

ภาพที่ 42 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 3

ผลงาน วังควายกับท่านผู้นำ

เทคนิค สีอะครีลิคและติดแผ่นหนังวุ้นบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 200 ซม.

ภาพที่ 43

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 4

ผลงาน วังควายกับ ออง ซาน ซูจี

เทคนิค สีอะครีลิคและติดแผ่นหนังวุ้นบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 200 ซม.

ภาพที่ 44 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 5

ผลงาน wings คว้าจับ ไปเกม่อน

เทคนิค สีอะครีลิคและติดแผ่นหนังวุ้นบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 190 ซม.

ภาพที่ 45

ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 6

ผลงาน วิ่งควายจับโปเกม่อน 2

เทคนิค สีอะครีลิคและติดแผ่นหนังวุ้นบนผ้าใบ

ขนาด 140 x 190 ซม.

ภาพที่ 46 ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 ชั้นที่ 7

ผลงาน เหล่าฮีโร่กับประเพณีวิ่งควาย

เทคนิค สีอะครีลิคบนแผ่นไม้

ขนาด 130 x 190 ซม.

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์มีการพัฒนาขึ้นทั้งด้านความคิดและเทคนิค กล่าวคือ ผลจากการทดลองและแก้ไขในผลงานช่วงที่ผ่านมาทำให้ผลงานมีความลงตัวในด้านเทคนิคและแนวความคิดที่ผสานเข้ากันอย่างลงตัว ซึ่งข้าพเจ้าขออธิบายการพัฒนางานดังนี้

แนวความคิดและเนื้อหา จากผลงานช่วงที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความคิดและแรงบันดาลใจโดยผ่านการนำเสนอรูปแบบของตัวละครที่เป็นกระแสดวงสังคมเป็นตัวนำเรื่อง บอกเล่าโดยวิธีตรงไปตรงมาทำให้ผลงานขาดการคิดต่อ เมื่อข้าพเจ้าหยุดคิดและวิเคราะห์งานที่ผ่านมา จึงปรับเปลี่ยนวิธีเสนอคือลดการเล่าเรื่องลง ให้หลงเหลือแต่สภาวะ ด้วยวิธีการรับแรงบันดาลใจจากกระแสดวงสังคมเช่นเคยแต่แปรเปลี่ยนเรื่องราวข่าวสารต่างๆที่ได้รับ ย่อยด้วยระบบคิด วิเคราะห์สังเคราะห์ออกมาแค่สภาวะอารมณ์ต่างๆเช่น สภาวะอารมณ์ของการขับเคลื่อนของตัววัฒนธรรมและสังคม สภาวะความวุ่นวาย สภาวะการต่อสู้ เป็นต้น โดยการใช้สัญลักษณ์เป็นสัตว์ที่มีความสัมพันธ์กับคนไทยมานาน นั่นคือ วัวและควาย เป็นต้น เหตุผลที่ใช้สัตว์เพราะสัตว์สามารถตอบสนองความรู้สึกและแนวคิดต่อสังคมร่วมสมัยได้ชัดเจนที่สุด หากพูดถึงสัตว์สิ่งที่มีมนุษย์สัมผัสได้คือสัญชาติญาณแบบบริสุทธิ์ ในที่นี้หมายถึงสัญชาติญาณดิบเถื่อนโดยไร้การปรุงจากประเพณีหรือวัฒนธรรม เปรียบเช่นมนุษย์ ดังนั้นการใช้ วัว ควาย ซึ่งเป็นสัตว์ที่คุ้นเคยกับสังคมไทยมาช้านาน เนื่องจากอยู่ในสถานการณ์เลี้ยงเพื่อไว้ใช้แรงงาน หรือแม้กระทั่งเพื่อเป็นอาหาร ด้วยความคุ้นชินนั่นเองจึงสามารถนำมาสื่อสภาวะอารมณ์ได้ชัดเจน ในด้านกายภาพสัตว์ทั้งสองชนิดนี้ มีความงามของกล้ามเนื้อและรูปทรง ซึ่งเมื่อนำมาขบเน้นรูปทรงในรูปแบบงานศิลปะก็ยังสามารถปลดปล่อยพลังของการขับเคลื่อนอันสื่อถึงชีวิตและวิถีชีวิตของมนุษย์ได้ชัดเจน

หากพูดถึงความเข้าใจและอุปนิสัยของวัว ควาย ตามเหตุที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสมา กล่าวได้ว่าโดยส่วนมากมีนิสัยรักสงบ เป็นมิตร แต่เมื่อภัยมาหรือปัจจัยจากสิ่งเร้ารอบข้างซึ่งต้องบีบบังคับให้ต่อสู้ เพื่อความต้องการมีชีวิตรอดหรือเพื่อปกป้องสิ่งที่รัก สัตว์จำพวกนี้ก็สู้ไม่ถอยเช่นกัน หากเปรียบกับมนุษย์เหมือนวัว ควาย ตัวหนึ่ง ซึ่งต้องการปัจจัยพื้นฐานคือการมีชีวิตรอดและใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในช่วงตลอดอายุไข โดยไม่ต้องการทำในสิ่งที่ทุกข์ใจหากไม่ได้รับสิ่งกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมรอบข้างอันส่งผลให้ต้องกระทำสิ่งต่างๆเพื่อความอยู่รอด

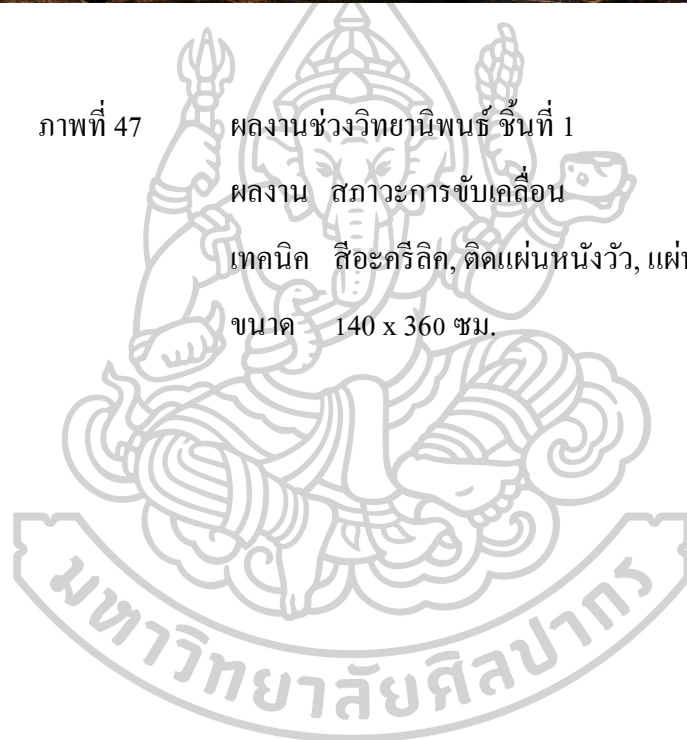
การสร้างเทคนิคคู่ “สาระ” ในการสร้างสรรค์ นอกจากในส่วนของเนื้อหาที่มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัดในด้านของเทคนิควิธีการก็มีการพัฒนาด้วยเช่นกัน โดยในที่นี้ขอกกล่าวถึงความเข้าใจในตัวเทคนิคคู่สาระในงาน เทคนิคที่ได้แรงบันดาลใจจากหนังสือนอกจากจะกลายเป็นรูปแบบเฉพาะตัวแล้วแต่เป็นการสื่อสารถึงแก่นถึงความเป็นพื้นถิ่นได้อย่างชัดเจน สาระสำคัญคือกรรมวิธีในผลงานเป็นเสมือนแนวคิดหลักที่ช่วยส่งเสริมความสมบูรณ์ให้กับตัวงานได้อย่างลงตัว การนำเทคนิคที่บอกเล่าถึงความเป็นพื้นถิ่นและร่วมสมัยในบทบาทเดียวกัน เป็นเสมือนสิ่งท้าทายที่ข้าพเจ้าทิ้งไว้ให้ผู้ชมได้คิดต่อ

เทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ ผลงานในช่วงวิทยานิพนธ์มีการพัฒนาทั้ง3ด้านพร้อมๆ กันคือด้านแนวความคิด เนื้อหา และเทคนิคการสร้างสรรค์ ในส่วนของเทคนิคมีการพัฒนาต่อจากช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ ระยะเวลาที่ 2 ทั้งด้านความลงตัวของสีภายในงานและการตกแต่งแผ่นหนังสัตว์ โดยผลงานช่วงนี้ขยับเน้นไปที่การนำแผ่นหนังวัว และจะเข้ามาตอกให้เป็นรูแล้วติดลงไปในงาน มีการทับซ้อนของแผ่นหนังหลายชั้น ตามระยะซึ่งจำนวนชั้นหนังที่ติดจะลดหลั่นลงไปตามระยะผลงาน การผสมผสานของเทคนิคพื้นบ้านและกระบวนการทำแบบร่วมสมัยสามารถอยู่ด้วยกันอย่างลงตัว มีการขยับเน้นกลิ่นเนื้อของสัตว์ให้ดูมีพลังมีความแข็งแกร่งมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสาระในผลงาน

สรุปผลงานช่วงมีความวิทยานิพนธ์ ผลงานช่วงนี้ถือเป็นช่วงที่มีความลงตัวทั้งด้านแนวคิด เนื้อหา และเทคนิค ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้ง3ส่วนมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน มีการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ภาพที่ 47 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1
 ผลงาน สภาวะการขับเคลื่อน
 เทคนิค สีอะครีลิค, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังกระเช้ บนผ้าใบ
 ขนาด 140 x 360 ซม.

ภาพผลงานที่ 48 รายละเอียดผลงาน

ภาพผลงานที่ 49 รายละเอียดผลงาน 2

ภาพที่ 50

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 2

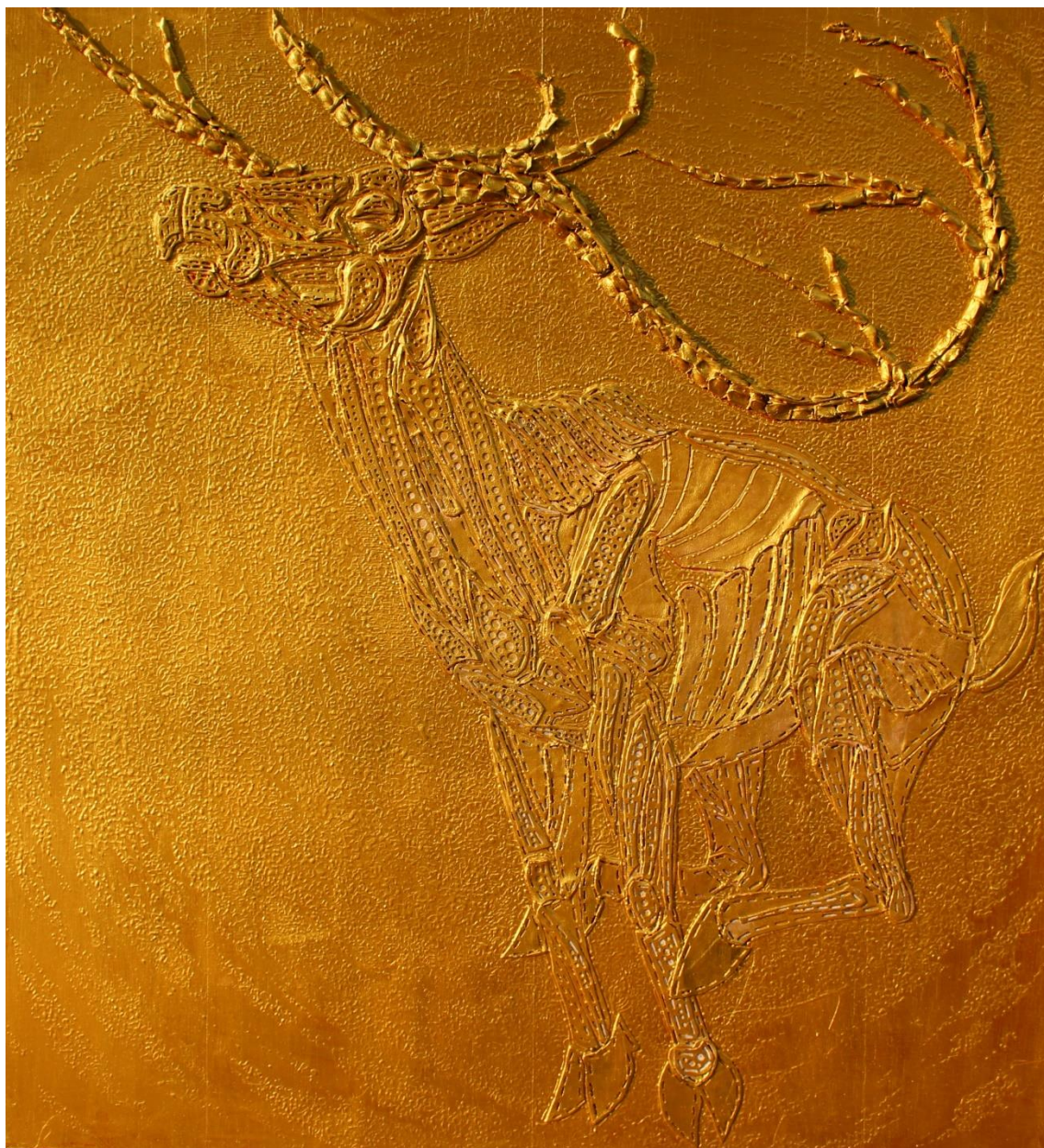
ผลงาน สภาวะความขบเคี้ยว(2)

เทคนิค สีอะครีลิค, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังกระเช้ บนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 ซม.

ภาพที่ 51 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 3
ผลงาน กระบี่ (สภาวะความกดดัน)
เทคนิค สีอะคริลิก บนผ้าใบ
ขนาด 80 x 100 ซม.

ภาพที่ 52 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 4
ผลงาน สภาวะการพรางตัว
เทคนิค สีอะครีลิค, ดัดแผ่นหนังวัว บนแผ่นไม้
ขนาด 100 x 120 ซม.

ภาพที่ 53

ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 5

ผลงาน ชิ่งซัง

เทคนิค ลีอะคริลิก, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังจระเข้ บนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 ซม.

ภาพที่ 54 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 6

ผลงาน ชิงช้าง (2)

เทคนิค สีอะครีลิค, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังกระเช้ บนผ้าใบ

ขนาด 140 x 180 ซม.

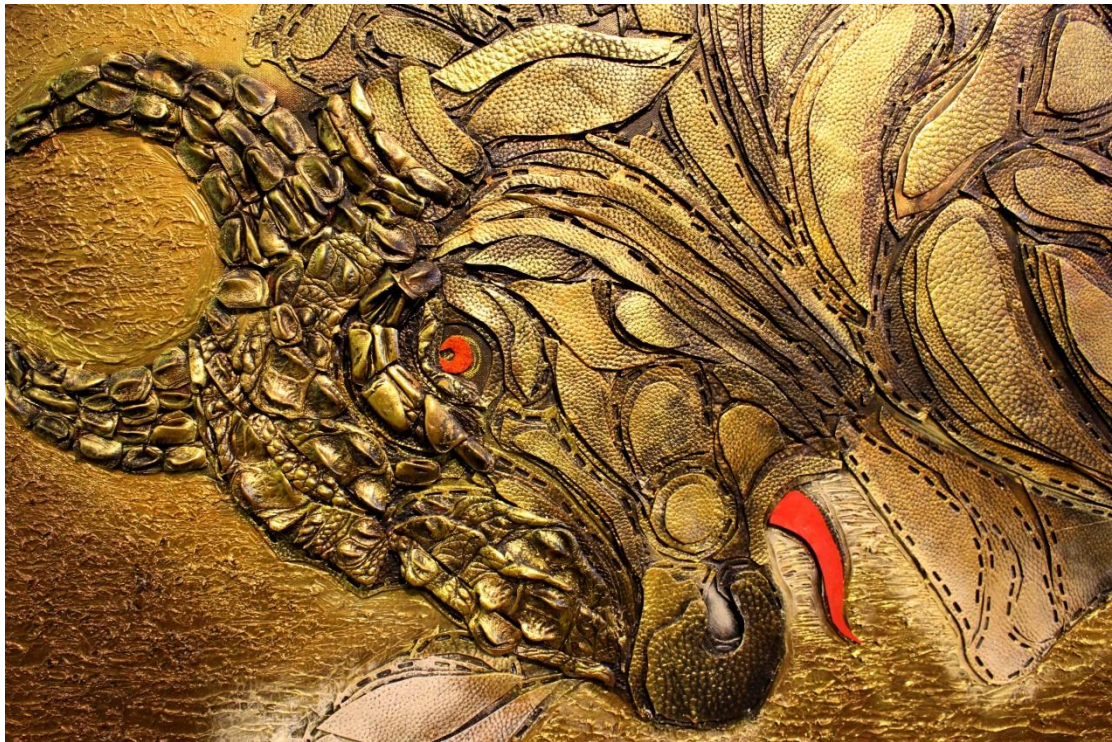
ภาพผลงานที่ 55 รายละเอียดผลงาน

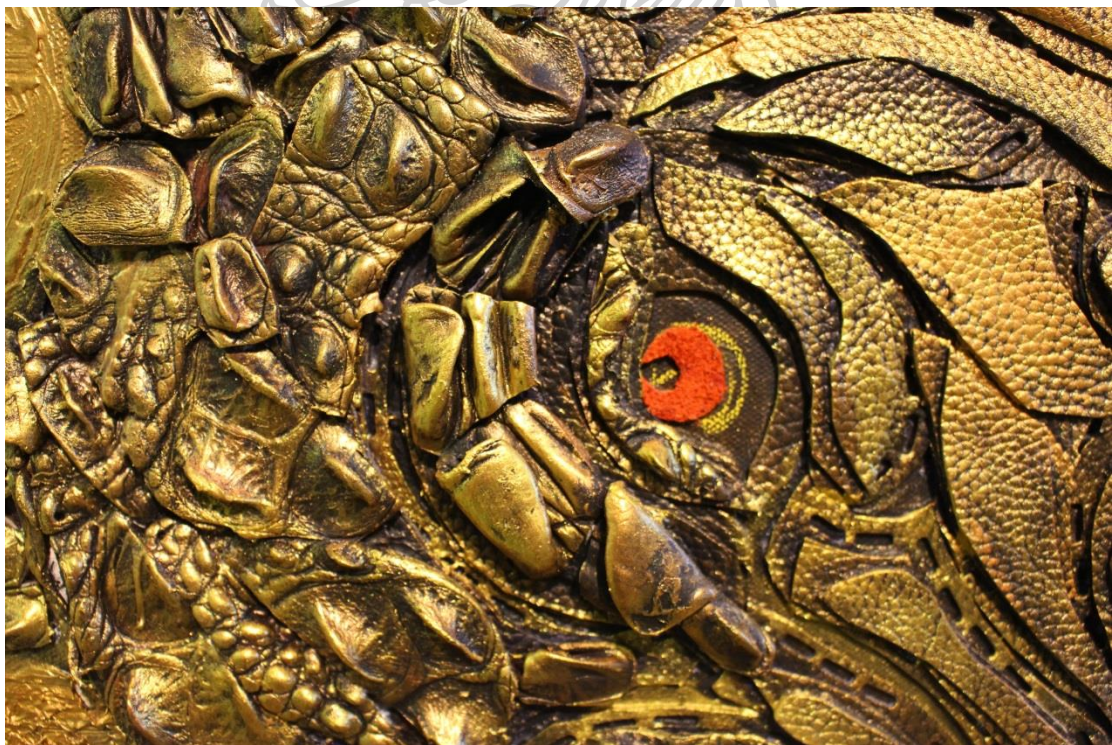
ภาพผลงานที่ 56 รายละเอียดผลงาน 2

ภาพที่ 57 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 7
 ผลงาน ขับเคลื่อน
 เทคนิค สีอะครีลิค, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังกระเซ้ บนผ้าใบ
 ขนาด 140 x 180 ซม.

ภาพผลงานที่ 58 ราชตะเอยคผลงาน

ภาพผลงานที่ 59 ราชตะเอยคผลงาน 2

ภาพที่ 60 ผลงานช่วงวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 8

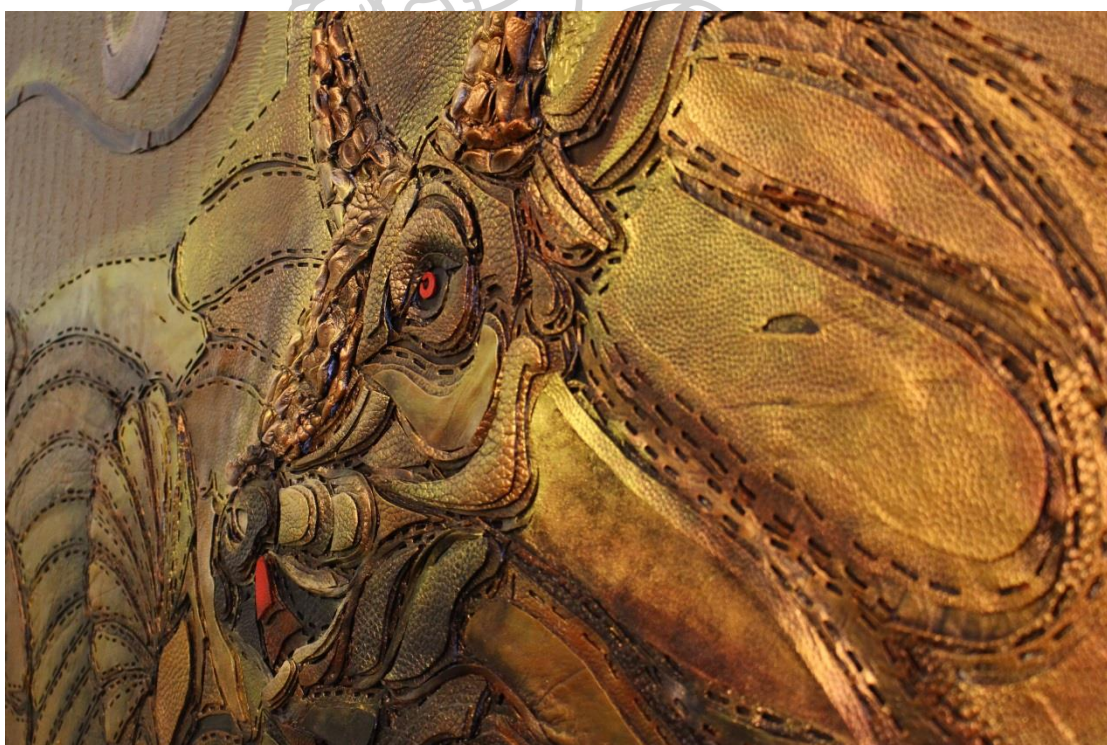
ผลงาน สภาวะการต่อสู้

เทคนิค สีอะครีลิค, ตัดแผ่นหนังวัว, แผ่นหนังจระเข้ บนผ้าใบ

ขนาด 150 x 190 ซม.

ภาพผลงานที่ 61 รายละเอียดผลงาน

ภาพผลงานที่ 62 รายละเอียดผลงาน

บทที่ 5

สรุป

วิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “วัฒนธรรมสังคมร่วมสมัย” มีจุดมุ่งหมายเพื่อสะท้อนสังคมร่วมสมัยที่มีเหตุปัจจัยจากเวลาและสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน ซึ่งส่งผลต่อวิถีชีวิตของคนพื้นถิ่น โดยถ่ายทอดอารมณ์และจินตนาการของสถานะต่างๆ ผ่านรูปแบบจิตรกรรมไทยร่วมสมัย ตลอดระยะเวลาในการศึกษา การสร้างสรรค์ และการพัฒนางาน ข้าพเจ้าได้เรียนรู้กระบวนการทำงานอย่างมีระบบ และมีทักษะความชำนาญอันจะเป็นรากฐานในการทำงานศิลปะต่อไป ข้าพเจ้าได้ประมวลความรู้ความเข้าใจและความชำนาญทางด้านศิลปะทั้งหมดมาแสดงออกโดยมีขอบเขตของระบบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิต ผลงานที่สำเร็จล้วนเกิดจากการทุ่มเทและตั้งใจ จนเกิดเป็นบทสรุประดับหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าและจะเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ในอนาคต

จากการทำวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าสรุปได้ว่าผลงานของข้าพเจ้าเป็นเสมือนจอหนังตะลุงในรูปแบบจิตรกรรม ที่นำเสนอเนื้อหาสาระ หรือกระแสต่างๆทางสังคมเพื่อบอกเล่าความรู้สึกและทัศนคติผ่านผลงานศิลปะโดย วิทยานิพนธ์ชุด “วัฒนธรรมสังคมร่วมสมัย” เป็นแค่ตอนหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวของสังคมร่วมสมัยให้ผู้ชมได้ตระหนักรู้ ถึงความไม่จีรังยั่งยืนในทุกระบบสิ่งไม่เว้นแม้แต่วัฒนธรรมและสังคม การเรียนรู้และยอมรับความจริงคือสิ่งที่ต้องพึงปฏิบัติ เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมดำเนินอยู่ท่ามกลางสายธารของเวลา เวลาย่อมเดินไปข้างหน้าและนั่นคือสังคมนที่จริงแท้แน่นอน ดังนั้นการไม่ยึดติดกับสิ่งทั้งมวลรวมทั้งความรู้สึกแห่งสุขหรือทุกข์ก็เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนต้องเรียนรู้ โดยใช้สติและปัญญาในการดำเนินชีวิตในทุกๆ วันและนี่คือบทสรุปของการฉายหนังตะลุงตอนนี้

รายการอ้างอิง

(2560). "ถวัลย์ ดัชนี,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.iurban.in.th/people/rip-thawan- Duchanee/>.

(2560). "ธนฤทธิ์ ทิพย์วาริ." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.artbangkok.com/wp-content/uploads/2014/01/111.jpg>.

(2560). "หนังสือตลุง,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.thaimedallion.com/mainweb/images/special.jpg>.

(2560). "ถวัลย์ ดัชนี,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from www.pralanna.com/shoppage.php?shopid=522854.

(2560). "วัชณ,." Retrieved 26 พฤศจิกายน from <http://media.komchadluek.net/img/size1/2017/03/26/89dafk7bdagbkfegkcffa.jpg>.

(2560). "หนังสือตลุงน้องเดี่ยว,." Retrieved 27 พฤศจิกายน from http://www.hu.ac.th/press/images_upload/20133416452.jpg.

ชลูด นิ่มเสมอ (2548). "วัฒนธรรมกับศิลปะ." เอกสารประกอบรายวิชาสัมมนาทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: 6.

ชลูด นิ่มเสมอ การประชุมสัมมนาเนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ (2546). ที่มา ที่เป็น ที่ไป ของทัศนศิลป์ในประเทศไทย : การประชุมสัมมนาเนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ ; คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพ

พิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ไชยรัตน์ เจริญสิน โอฟาร (2558). เอกภาวะในทฤษฎีสังคมร่วมสมัย = Singularity in contemporary social theories / ไชยรัตน์ เจริญสิน โอฟาร. กรุงเทพฯ ; วิทยา.

ถวัลย์ ดัชนี (2560). "ถวัลย์ ดัชนี." Retrieved 27 พฤศจิกายน from <http://www.iurban.in.th/people/rip-thawan-duchaneer/>.

พรจิต สมบัติพานิช (2560). "ความหมายของสื่อ." Retrieved 22 พฤศจิกายน, from <http://photosanan.blogspot.com>.

ม.ร.ว. อคิน รพีพัฒน์ (2551). วัฒนธรรมคือความหมาย : ทฤษฎีและวิธีการของคลิฟฟอร์ด เกียร์ซ / อคิน รพีพัฒน์ เจียน. กรุงเทพฯ ; ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).

สถาบันไทยคดีศึกษา, ม. (2525). สองศตวรรษรัตนโกสินทร์ : ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย / สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ ; [ม.ป.พ.].

อาจารย์ฟ่าง บุชรรัตน์ (2560). "ความรู้เรื่อง หนึ่งตะลุง อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ." Retrieved 2 พฤศจิกายน from <http://th.wikipedia.org>.

อิทธิพล ตั้งโฉลก (2550). แนวทางการสอนและสร้างสรรคัศจรรย์กรรมชั้นสูง / อิทธิพล ตั้งโฉลก. กรุงเทพฯ ; อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิเคชั่น.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ชুমพล พรหมจรรย์
วัน เดือน ปี เกิด	19 กุมภาพันธ์ 2534
สถานที่เกิด	สุราษฎร์ธานี
วุฒิการศึกษา	2550 วิทยาลัยช่างศิลป์ (ลาดกระบัง) 2553 ศิลปบัณฑิต(เกียรตินิยมอันดับ2) สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	2558 ศิลปมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์(จิตรกรรม) คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 114 หมู่6 ตำบลบ้านยาง อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี รหัสไปรษณีย์ 84180 เบอร์โทรศัพท์ 0831759545
ผลงานตีพิมพ์	2560 - ร่วมแสดงนิทรรศการ “งานในหลวง...ในดวงใจ” ณ.โรงแรมริเวอร์ซิตี - ร่วมแสดงนิทรรศการ “ทัศนศิลป์เทิดพระเกียรติ รัชกาลที่ 9” ณ.สมบัติณานิवास - ร่วมแสดงนิทรรศการ “ร้อยภาพร้อยดวงใจ” ณ.ศูนย์การค้า เซ็นทรัล เวิลด์ - ร่วมแสดงนิทรรศการ “คำสอนของพ่อ” ณ. หอศิลป์ร่วมสมัย ราชดำเนิน 2559 - แสดงนิทรรศการศิลปะ “กลมายา” โดยกลุ่ม “ป๊อปปี้ สอง เด้ง” ณ. หอศิลป์วังหน้า - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 62 - ร่วมแสดงนิทรรศการ จิตรกรรมบัวหลวงครั้งที่ 38 2558 - แสดงนิทรรศการ “จงรักผ่านเส้นสี รักดีผ่านพู่กัน” ณ.ศาลปกครองสูงสุด - แสดงนิทรรศการศิลปะนิพนธ์ “67ริกเตอร์” - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 61 - ร่วมแสดงนิทรรศการ UOB painting of the year 4th

รางวัลที่ได้รับ

- ณ.หอศิลปวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
- 2555 - ร่วมแสดงนิทรรศการจิตรกรรมทิวทัศน์ โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีและโท ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ณ.หอศิลป์คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์
- 2560 - ทุนการศึกษา “กองทุนส่งเสริมการศึกษาฯ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์”
- 2559 - รางวัลดีเด่น จิตรกรรมร่วมสมัยพานาโซนิค ครั้งที่ 18 ในหัวข้อ “สร้างสรรค์เพื่อความสมบูรณ์แห่งชีวิต”
- 2558 - รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2 จิตรกรรม Asiaplus ในหัวข้อ “จังหวัดดนตรี กวี ศิลป์”
- รางวัลพิเศษ ศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิตครั้งที่ 27”
- 2557 - ร่วมแสดงนิทรรศการ ศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่ 1
ณ.หอศิลป์กรุงไทย
- 2550 - รางวัลดีเด่น ศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิตครั้งที่ 19”
- 2548 - รางวัลดีเด่น ศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิตครั้งที่ 17”

